

انجيلِ مرقس

دسييم غسلِ تعميدش بگت. ^{۱۰} وختي عيسي آو د ابر بومه، آ لحظه بويئتشه كه آسمون آشكاجسشه و خدا روح، كوترى شارين اشنو بومه و عيسي ستر قرارش بگت. ^{۱۱} و آسمون د صصي بومه كه «ته چمن عزيزه زايش، از اشت د پر راضيم.»

عيسي آزمائشون د

^{۱۲} خدا روح البهل عيساش ببه بيايون ^{۱۳} عيسي چهل روز بيايون د به و شيطان آوش امتحان گردى. عيسي وحشيه حيوونونيم و ندرد و فرشته عه چو را خدمتشون گردى.

عيسي اشن خدمته شروع كره

^{۱۴} بعد يحيى دستگير بين عيسي بشه جليله منطقه و خدا شاد خورش اعلام بكه ^{۱۵} و بوات: «چو وقت آرسسه و خدا پاتشايي نزديك آبه. توبه بكا و آم شاد خوره ايمان بيرا.»

عيسي اولين شاگرده

^{۱۶} وختي عيسي جليله درياچه وژ آوردى شمعون و شمعون برا، آندرياسش بوينت كه آو د تورشون فر دايي چون كه اون ماهيگير بنده. ^{۱۷} عيسي آجون بوات: «چمن پش بيا و از شما وام كه چه طره مردمه خدا را صيد بكا.» ^{۱۸} اون آلبل اشن تورشون ول بكه و عيسي پش بشنده. ^{۱۹} وختي عيسي ايكه پيش

يحيى تعميد دهنده، مسيح راه حاضر كرا

^۱ شاده خورى كه درباره عيسى مسيح، خدا زا، اسه، همنه شروع بى. ^۲ ايشعياى پيغمبره كتاب د نوشتشونه: «از چمن قاصد اشته پيش خرسم، كه اشته راه، حاضر بگره» ^۳ «اى نفر بيايون د چيكلييتم بوا: خداونده راه، آماده آكراه! چو راهون دوز آكرا.»

^۴ پس، يحيى تعميددهنده بيايون د ظهورش بكه، و اعلامش بكه كه مردم اشن گناهان بخشسنة را توبه بكرنده و غسل تعميد بگيرنده. ^۵ يهوديه منطقه همهى مردم و اورشليمه شهره همهى مردم، شننده يحيى وژ و اشن گناهشون اعتراف گردى، و اردن رووار د يحيى دسييم غسل تعميدشون ايگتى. ^۶ يحيى خلاو، شتر پشم د به و چرميه قيشي اشن كمرش دبستى، و چو غذا ملو و كوهيه غسل به. ^۷ يحيى اعلامش بكه و بوات: «چمن پش، كسى آ كه چمن قويتره از حتى لياقت ندارم دلا آبيم و چو پاى جار بنده آكرم. ^۸ از شماهون آوييم تعميد ديم، اما آو شماهون خدا مقدس روح يتيم تعميد دى.»

عيسى تعميد

^۹ آروزون، عيسى ناصره شهر د كه جليله منطقه د به بومه و اردن رووار د يحيى

باخوَر بکه. ٣١ عیسی بښه چو وړ و چو دسش بگت، آوش اوپاب بکه. اَزَنک تَب قطع آبه و چوَن د پښیراییښ بگه.

٣٢ غروو دم، آوتابه نشتنه پښ، همهی مریضون و دیوزده عونشون بایردنډ عیسی وړ. ٣٣ همهی شهره مردم، آ کیبه تره پیش جمع آبه پنده! ٣٤ عیسی خیلون که جور وا جوړه مریضیونشون د، شفاش آدا و پر دیوَن نی آدمون د آبرش بکه و ناشتښه دیوه لاهو بکړنده، چوَن اُون عیسی شون آزونستی.

عیسی تعلیم در جلیل منطقه

٣٥ صبح تولو که هلا هوا تاریک به، عیسی اوپاب ببه و کیبه د آبر بښه، خلوته یقایی بښه و پر دعاش بگه. ٣٦ شمعون و چو همراهه عیسی پښ گردسینده. ٣٧ وختی عیسی شون بوینت بواتشون: «همه اشته پښ گردنده!» ٣٨ عیسی آجون بوات: «بابا بشوم ام دویر و بره شهرن تا پر نی تعلیم بدیم، چوَن چمه خوښ اویم.» ٣٩ پس عیسی راه دکت و بښه جلیله منطقه ام سر تا آ سر. عیسی چوَن عبادتگاهون د تعلیمش آدایی و دیونش آدمون د آبر کردی.

عیسی، ای جذامیه مردی شفا دی

٤٠ ای جذامیه مردکی بومه عیسی وړ، زانوش بزه و مندتم بوات: «اگم ته بگوی، تونی آمن شفا بدی.» ٤١ عیسی دل آ مردکه را بسوجس و اښتن دسش پیش بایرد و آوش دس بزه و بوات: «گوم، شفا بیگی» ٤٢ البهل، جذام آ مردکه د آبر بښه و شفاش بگت. ٤٣ عیسی البهل آ مردکش رایي بگه و آجوش قدغن بگه ٤٤ بوات: «ویراجون بیه کسی را چیزی موای ولی بښه و اښتن معبد کاهنه نشون آد و اښتن

تر بښه، یعقوب و چو برا یوحناش بوینت که زبدی زا پنده. اُون قایق د اښتن تورشون حاضر کردی. ٢٠ عیسی البهل آجونش ونگ بکه. اُون اښتن په زبدی شون کارگرونویم قایق د باشتشونه و عیسی پښ بښنده.

ای مردی که پلیده روح درشده

٢١ اُون بښنده شهر گفرناحوم. وختی مقدسه شنبه روز آرسس، عیسی البهل بښه یهودیون عبادتگاه و تعلیمش آدا. ٢٢ مردم چو تعلیم داینه را پر تعجبشون کرده به، چوَن آجونش کسونی شارین تعلیم دایی که قدرت و اقتداره صاحب به، نه توراته معلمین شارین. ٢٣ آ موقع چوَن عبادتگاه د مردکی په که پلیده روحیش د. او جیکیلیم بوات: ٢٤ «ای عیسای ناصری، ته آجما چه کار داری؟ اومیش آجما نابود بکری؟ زونم ته کییش، ته هه قدوسی اسیش که خدا طرف اومیش!» ٢٥ ولی عیسی آ پلید روح را غیضش بگه و بوات: «صص مکه و بوره برسرا!» ٢٦ آ موقع آ پلید روح، آ مردکش شدتیم تکونش بدا و پلنده صصیم جیکیلش بگه و آ مردک د آبر بومه ٢٧ مردم همه همنه تعجبشون کرده به که همدیگر د آپرسیشوئی: «ام د چیه؟ ای تازه تعلیم قدرت و اقتدار! او حتی پلید روحوون فرمان آدی و اُون چو کوډ اطاعت کړنده.» ٢٨ پس طول نگیش که عیسی شور و شویرت تمام جلیله منطقه د آپچس.

عیسی خیلون شفا دی

٢٩ وختی عیسی عبادتگاش ترک بکه، البهل یعقوب و یوحنا حنا بښه شمعون و آندریاسه کییه. ٣٠ شمعونه زن ما تپش د و مریض یقاغه د خواو به. اُون البهل عیسا شون چو حال د

و بښه کيښه.»^{١٢} آ مردک اوپاب ببه و آلبل
 اښتن يقاش آپرچپيش و همن چشمون پيش آ
 مکان د آبر بښه. همنه که همه مات آبنده و
 خداشون شکر کردی بواتند: «هرگر همنه چی
 ای نوینتمون به.

عیسی، لاوی دعوت کره

^{١٣} عیسی هنی بښه دریاچه ور. جماعت همه
 اومینده چو ور و عیسی اجون تعلیم آدایي.
^{١٤} وختی که عیسی آ مکان د آوردی، لاوی،
 خلفای زاش بوینت که باج ایگتنه دکه د نشته
 به. آجو بوات: «چمن پش بوره.» لاوی اوپاب
 ببه و عیسی پش راه دکت. ^{١٥} وختی عیسی،
 لاوی کيښه چو سفره سر نشته به، پر باجگیره و
 گناهکاره عیسی و چو شاگردون خمنه همسفره
 بنده، چون خیلی از آوه، عیسا کودشون پیروی
 کردی. ^{١٦} وختی تورات معلمین که فریسی
 فرقه بنده، بیوینتشون که عیسی گناهکارون و
 باجگیرونیتیم همسفره اسه، چو شاگردونشون
 بواتند: «چرا عیسی باجگیرون و گناهکارون
 خمنه غذا خړه؟» ^{١٧} وختی عیسی آم لاوش
 بشنوس، آجوش بوا: «مريض آدمه طبیب
 گوند نه سالمه آدمه. از نومیم تا صالح آدمون
 دعوت بکرم، بلکم اومیم تا گناهکار آدمون
 دعوت بکرم که توبه بکرنده.

سوال آپرسن درباره روزه گتن

^{١٨} وختی که یحیی شاگرده و فریسیه روزه
 بنده، مردم بومند عیسی و بواتشون: «چرا
 یحیی شاگرده و فریسیون شاگرده روزه گیرنده،
 اما اشته شاگرده روزه نیگیرنده؟» ^{١٩} عیسی
 جواو بدا: «مگم بی که عروسیه میهمونه تا آ
 زمون که زما چون خمناعه، روزه بیگیرنده؟
 تا آ زمون که زما چون خمناعه نتوننده روزه

پاکي خونين آچی که موسی پیغمبره دستورش
 آدابه قربانی یکه، تا چون را ثابت بیی که شفار
 گته.» ^{٢٥} اما آ مردک بښه آشکاری درباره آم
 اتفاق لاوش یکه و چو خورش پخش آکه. چمه
 خونین عیسی د نتوسشه آشکاری بیی شهر،
 بلکم شهره خلوت بقاهون د وندر و مردم همه
 ی یقاعون د اومینده عیسی ور.

عیسی، ای فلجه مردکی شفا دییه

^٢ بعد چند روز، وختی هنی عیسی بومه
 شهر کفرناحوم، مردم خوردار ببنده که
 عیسی کيښه د اسه. ^٢ گروهی جمع آبنده، همنه
 که حتی بښه پیشم یقا ننه، و عیسی خدا کلامش
 آجون تعلیم دایي. ^٣ هه لحظه چند نفر راه د
 آرسینده که ای فلجه مردکشون چهار نفری
 بایرینده عیسی ور. ^٤ اما وختی که جماعته
 پر بیینه خونین نتونسشون آجو عیسی نزدیکی
 پیرنده، عیسی سرون بوشون اگت. بون اوگتنه
 پش، آفلجه مردکشون هه تشکیمیم که چو سر
 ختش به، آشنوشون بخرسا. ^٥ عیسی وختی
 چون ایمانش بوینت آ فلجه مردکش بوات:
 «زا، اشته گناهه بښه ببنده.» ^٦ بعضی
 تورات معلمین که پر نشته بنده، اښتن دل د
 بواتشون: ^٧ «چرا آم مردک همنه لاهو کره؟
 کفر و! جز خدا که تونه گناهون بښه؟»
^٨ عیسی آلبل اښتن روحیم بزونس که اون
 اښتینین چه فکری کړنده و آجوش بوات:
 «چرا شما دل د همنه فکرون کرا؟» ^٩ کومین
 واتن آم فلج را راحت تره، ام که «اښته
 گناهشون بښه» یا آم که «وپاب ببه و
 اشته یقا آپچین و بمج؟» ^{١٠} اما چمه خونین
 که بزونا انسانه زا زمین د قدرت و اقتدار
 داره که گناهون بښه» - آ فلجه مردکش
 بوا: ^{١١} «اته وام اپاب ببه، اشته یقا آپچین

زیر نظر د تا بویننده مقدسه شنبه روز آ مردکه شفا دیبه یا نه، تا ای بهونه ای عیسی ثیمت زین را بدارنده. ^۳ عیسی آ مردکش که چو دس خشک آبیبه به یوات: «بوره چمن ور.» ^۴ چو کوډ آپرسسشه: «مقدسه شنبه روز خوپی کردن جایزه یا بدی کردن؟ ای نفر جانہ نجات داین یا چو کوشتن؟» اما اُون ساکت وندردنده. ^۵ عیسی، کسونی که چو دویره بر وندرده بنده غضبیم ددشت و چون سگی دل خونین پر ناراحت به، اُخری آ مردکش یوا: «اشته دس دراز بکه.» آ مردک اِشتن دسش دراز بکه و دسش رچ به. ^۶ فریسی فرقه عالمه عبادتگاه د آبر بشنده و آبلجل هیرودسه طرفدارون خمنّا توطئه شون بکه که چه طره عیسی نابود بکرنده.

پر مردم عیسی پش شینده

^۷ اُخری عیسی اِشتن شاگردون خمنّا پشه دریاچه ور. پر جماعتی جلیل منطقه یهودیه منطقه ^۸ اورشلیم شهر، آدومیه منطقه، اردن روار آ دیم نواحی و صور و صیدون منطقه دویر و بر، عیسی پش راه دکتینده وختی که آ جماعت عیسی همه‌ی کارون خورشون بشنوس، چو ور بومند. ^۹ جماعته پر بینه خونین، عیسی اِشتن شاگردونش یوات چو را ای قایقی حاضر بکرنده، تا مبادا مردم آجو فرچ بکرنده. ^{۱۰} چمه خونین که عیسی پر آدمش شفا آدایه به، همه‌ی مریضه هر طرف د هجومشون آیردی تا آجو دس بزننیده. ^{۱۱} هر موقع پلید ارواح عیسی شون وینتی، چو پیش زمین سر ایگتینده و جیکیلیم وائینده: «ته خدا زایش!» ^{۱۲} اما عیسی تاکیدیم آجون دستور داتی که کسی را موانده آو کیه.

بیگیرنده. ^{۲۰} اما روزونی آرسه که زما چون د جدا آبی. آ روزون اُون روژه گیرنده.

^{۲۱} «هیچکس تازه و آو دینیشیه پارچه ای کوپینه خلاونیم که پینه زننه، اگم همته بکره، پیته، خلا د جدا آبی، تازه، کوپنه د جدا آبی و چو زرسگی بدتر بی. ^{۲۲} هیچکس تازه شراو گوپنه یالاقچه عون د دنگره. اگم همته بکره، تازه شراو چون هلا گاز داره یالاقچه هون اوزارونه و هنی هم شراو و هم یالاقچه عه از بین شینده. بلکم تازه شراوه گون تازه یالاقچه عون دل دکردن.»

عیسی، مقدسه شنبه روز صاحب اختیاره

^{۲۳} یهودیون مقدسه شنبه روز عیسی گنیم زارون دل د رد آوردی و چو شاگرده راه د گنیم اوشه شون چی آی. ^{۲۴} فریسی فرقه علما عیسیاشون بوات: «ددس چرا اشته شاگرده کاری کونده که مقدسه شنبه روز جایز نی؟» ^{۲۵} عیسی جواو بدا: «مگم تا الان تورات د نخوننیو که وختی داوود پاتشاه و چو باره محتاج و وشیر بنده، داوود چش بکه؟ ^{۲۶} آو چه طره آبیاتار زمون که کاهن اعظم به، خدا کییه دله بشه و مقدسه نانش بخه و اِشتن یارانشین آدا، آ نانی که چو خوردن فقط کاهنون را جایز به.» ^{۲۷} عیسی آجون یوات «مقدسه شنبه، انسان را رچ آبه، نه انسان، مقدسه شنبه را. ^{۲۸} پس، انسانه زا، حتی مقدسه شنبه روز صاحب اختیاره.»

مردکی که ای دسش خشک آبیبه به

^۳ عیسی هنی پشه یهودیون عبادتگاه دل. پر، ای مردکی به که چو ای دس خُشک آبیبه به. ^۲ فریسی فرقه علما، عیسی شون

مردکی کیه دله بیشی و چو امواله غارت بکره،
مگم آم که اول آ قدرتمنده مردکه دینده. چو
پش تونه چو کیه غارت بکره.

٢٨ «حقیقتا، شمارا وام که آدمزاده هَمّه ی
گناهه و هر کفری که بوا بَخِشسه بی؛ ٢٩ اَمّا
هر که روح القدوس کفر بوا هرگز بَخِشسه
نیی، بلکه چو گناه تا ابد چو گردن دِ اِسه.»
٣٠ عیسی ام لاوه چمه خونین به که واتشوی
«عیسی پلید روح داره.»

عیسی ما و چو برا

٣١ عیسی ما و چو براعه بومند. اُون بَر سَر دَ
وندرد بنده، و ای نفرشون بخرسا تا عیسی عه
وُنگ پگره. ٣٢ جماعتی که عیسی دوبر نشته
بنده، آجو بواتند: «اِشته ما و اِشته براعه بَر
سرنده و اِشته پش گردنده.» ٣٣ عیسی جواو
بدا: «چمن ما و چمن براعه کینده؟» ٣٤ اُخری
کسونیش که چو دوبر بر نشته بنده، ددشت و
بوات: «آیه چمن ما و چمن براعه! ٣٥ چون
هر که خدا خواسته انجام بیدی، چمن برا و
چمن خا و چمن ما اِسه.»

کشاوره مثال

٤ هنی عیسی دریا وَر تعلیم دایش شروع
پگره. جماعتی عیسی دوبر و بَر جمع آبنده
همنه که عیسی مجبور به قایقی سار بییی
که دریا دَ به، و پر، بنشت، و همّه جماعت
دریا وَر خشکی دَ بنده. ٢ عیسی مثالونیم
پر چیش آجون تعلیم آدا. و اِشتن تعلیم
آداینیم آجونش بوات: ٣ «گوش بکرا! ای
گشاورزی دانه اوشونتنه را ابر بَشه. ٤ وختی
دایش اوشونت بعضی دانه عه راه دَ ایکنده
و پرنده عه نی بومند و آ دانه عونشون بُخه.
٥ بعضی دانه عون نی سگی زمین سر ایکنده

دونزه رسولون

١٣ عیسی بشه کوهی سر و کسونیش که
گوستی، وُنگش بکه اِشتن وَر و اُون بومند
عیسی وَر. ١٤ عیسی دونزه نفرش انتخاب بکه
و چون نومش رسول اونا، تا چو خمنای بیبنده
و آجون مردمه تعلیم داینه را بخرسه، ١٥ و
آم قدرت و اقتدار پدارنده که دیون آدمون د
آبر بگردنه. ١٦ دونزه نفر که عیسی انتخابش
بکه ام پنده: شمعون که چو نومش پطرس
اُنا؛ ١٧ یعقوب زیدی زا و یعقوبه برا یوحنا که
چون نومشون 'بوآنرجس'، یانی 'الدرم زارون'
اُناشه؛ ١٨ آندریاس، فیلیپس، برتولما، متی،
توما، یعقوب خلفای زا، تَدای، وطن پرست
شمعون، ١٩ و یهودا اشخریوطی که عیسیش
خیانت بکه.

خدا مقدس روح کفر واتن

٢٠ اُخری عیسی بشه کیه و هنی جماعتی
جمع آبنده، همنه که عیسی و چو شاگرده
حتی نتوشنینه غذا بخرنده. ٢١ وختی عیسی
خونواده آمشون بشنوس، بشنده تا عیسی
اِشتن حَمنا ببرنده، چون وایندنه: «آو، اِشتن
عقلش از دس آداعه.» ٢٢ تورات معلمین که
اورشلیم دَ اومیه پنده بواتشون: «بَعْلزبول چو
چلد شیاسه» و «دیون، دیون رئیس کمکیم
آبرکهره.» ٢٣ عیسی آجون وُنگ بکه اِشتن وَر و
چون را مثالونیش پزه و بوات: «چه طَره بی که
شیطان، شیطان ابر بکره؟ ٢٤ اگم ای مملکت
دِ دَسته ای دگنه، آ مملکت نِتونه دووم بایره.
٢٥ و اگم ای کییه ای دِ دَسته ای دگنه، آ کییه
نی نِتونه دووم بایره. ٢٦ شیطان نی اگم اِشتن
ضد بی و دِ دَسته ای دگنه نِتونه دووم بایره،
بلکم نابود بی. ٢٧ هیچکس نِتونه ای قدرتمند

و ثروته وَسَوْسَه و علایده چیه هوس، چون دِل دِل شی و خدا کلامه خفه کره، و اجو بی ثمر کره. ٢٠ علایده عه، دانه عونی آشینه که چاکه خاکه دِل ایگتیده اُون خدا کلامه آشنونده، اجو قبول کرنده و سی، شصت و صد برابر، ثمر آیرند.»

چراو مثال

٢١ عیسی آجون یوات: «مگم چراو آیرا تا اجو قداره پِن یا تخت پِن پِنیا؟ مگم اجو چراودونه سر اوننیا؟ ٢٢ چون هیچ مخفیه چی ای نی که آشکار مبی، و هیچ چی ای مخفی نی جز آشکار بین را ٢٣ هر که گوش آشنوسن داره، بَشْنوه.» ٢٤ و آجون یوات: «به آچی ای که آشنوا دقت بگرا. هه پیمانیه اییم که وزن گرا، شماهون وزن کرنده، حتی ویشتر ٢٥ چون به او که داره، ویشتر آدایه بی، و آوی که یداره، حتی آچی ای که داره نی چو کوډ ایگنه بی.»

دانه ای مثال که رشد کره

٢٦ عیسی یوات: «خدا پاتشاهی ای مردکی شارین که زمین سر دانه اوشونه. ٢٧ شو و روز آمردک چه بَخوسه چه بیدار بیبی، دانه جوونه زنه و پیله بی. چه طره؟ نزنونه. ٢٨ زمین اِشتن بار آیره: اول ساقه پیله بی، اُخری اوشه سوز بی، چو پَش اوشه، دانه بییم مَشْت بی. ٢٩ اما اَزْمُون که دانه پَرسه، کشاورز البجل دازه اوگوره، چون دِرْفَن فصل آرسسه.»

خردل دانه مثال

٣٠ و عیسی یوات: «خدا پاتشاهی چه شارین اِسه، چه مثلی ییم آجو توضیح بدیوم؟ ٣١ خدا پاتشاهی خردله دانه ای شارینه. خردله دانه، وِلگ ترین دانه ای اِسه که آجو زمین دِل

که پر خاکش نَد؛ پس البجل سوز پینده، چون که خاک کم عمق به. ١ اما وختی آوتاو اَبَر بومه، هَمَه پَسوچسندنه و خشک آبنده، چون ریشه شون یدَه. ٧ بعضی دانه عه نی خار دله ایگتیده. خار رشدشون بَگه، و خفه شون بَگه و ثمرشون نایرد. ٨ اما آ ای دانه عون چاکه خاکه سر ایگتیده و جوونه شون بزه، پیله آبنده، و بارشون باید پَر آبنده، بعضی سی، بعضی شصت و بعضی صد برابر.» ٩ عیسی یوات: «هر که گوش آشنوسن داره، بَشْنوه.» ١٠ ا لحظه که عیسی تیناو به، آ دونزده شاگرد و کسونی که چو دویر و وَر بنده، مثلون درباره چو کوډ آپرسندنه. ١١ عیسی آجون یوات: «خدا پاتشاهی سره درک کردن شماشون آدایه، اما مردمه را، هَمَه چی مثالوننیم واته بی؛ ١٢ تا: «دِیسندنه اما درک مکرندنه، بَشْنونده، اما مَقَهمنده،

مبادا آگردنده و بَخیشسه ببینده!»

١٣ اُخری عیسی آجون یوات: «شما آم مثله درک نکرا؟ پس چه طره گوا علایده مثلون درک بکرا؟ ١٤ کشاورز خدا کلامه کاره. ١٥ بعضی مردم، آ دانه عونی شاریننده که راه د ایگتیده، پَر که خدا کلام کاشته بی؛ وختی که خدا کلامه آشنونده، البجل شیطان آ و کلامی که چون را کاشته بیبه به، دِزه. ١٦ بعضی مردم آ دانه عونی شاریننده که سِگیه زمین سر ایگتیده وختی که خدا کلامه آشنونده اَلْبجل اجو شادیتم قبول کرنده، ١٧ اما چون اِشتن د ریشه ای یدارنده، ایکه تاو آیرنده. اُخری وختی خدا کلامه خونین آجون اذیت و آزاری آرسه، البجل اِشتن ایمان از دست دینده. ١٨ ایو آ دانه عونی شاریننده که خار دِل ایگتیده اُون خدا کلامه آشنونده، ١٩ اما آم دنیا نگرانیه

قبرستون د آبر بومه و عيسى يټم ديماديم بهه. ٣ مردک قبرستون د زندگيش کړدى و کسى ننوتسى حتى زنجير يټم آجو دپنده. ٤ چون چند را اوشون قول و زنجير يټم دپسشون به، اما او زنجيرش پاره کرده به و آ آهنيتيه پابندى که چو پاشون چوام دبستشون به، بشکيش به. هيچکسه زور اونرستى که آجو رام بکړه. ٥ شو و روز قبرون و کوه هون سر چيکيلش کړدى و سگيټم اشتن زخمى کړدى. ٦ وختى دور د عيسيش يونيت البجل بومه و عيسى پا دگت ٧ و بلنده ضصيتم چيکيلش بگه: «ای عيسى، خدای متعاله زا، ته آمن چکار داری؟ آته خدا قسم ديم آمن عذاب مده!» ٨ چون عيسى اجو واتش به: «ای پلید روح، آم مردک د آبر بوره!» ٩ عيسى چو کوډ آپرسيسشه: «اشته نوم چيه؟» جواوش بدا: «چمن نوم قشون اسه؛ چون آما پريوم.» ١٠ و پر عيسيش مندت بگه که آجون آ منطقه د آبر مکره. ١١ آ دور و اطراف تپه هون د پيله رقه خوږى غذاشون خوردي. ١٢ پليده ارواح عيسى شون مندت بکه، بواتشون: «آجما بخرس آخويون دله؛ بارز بشوم چون دله.» ١٣ عيسى آجونش ايجازه بدا. پليده ارواح آ مردک د آبر بشنده و آخويون دله بشنده. رقه اى که چو تعداد دویر و بر د هزار خو به، تپه سراجيريه د گلودن آبه درياچه دل و غرق آبنده.

١٤ خوعه چوپونه دوشته و ام اتفاقه دربارزه شهر و ده د بواتند. مردم بومند تا بوينده چه اتفاقي دگته. ١٥ اون بومند عيسى ور و وختى بيونيتشون آديوزده مردک، اوى که پيش تر قشون گرفتار به، هينه خلاوش دکرده و عقلمند پر نشته، بترسند. ١٦ اوني که آم ماجراعونشون اشتن چشمون يټم وينته بنده، آ چى اى که آ ديوزده مردکه و آ خوعون سر

کارنده، ٣٢ اما وختى کاشته يى، پيله بى و همهى باغه گياھون د پيله تر آبي، بلند لايخه عونى آيبريه همنه که پرنده عه تونده چو سايه د لونه رچ بگرنده.»

٣٣ عيسى، همنه مثلون يټم تا پر که تونسند ه بفهمنده، خدا کلامش چون را وائي. ٣٤ عيسى مردم يټم جز مثليټم لاوش نکردي؛ اما وختى اشتن شاگردون يټم تيناو به، همه چيش چون را توضيح داي.

عيسى، طوفانه آرام کردن

٣٥ هه روز وختى غروو دم بهه، عيسى اشتن شاگردونش پوات: «بشوم دريا آ ديم.» ٣٦ اون جماعتشون ترک بگه و عيسى شون هه قايق يټم که چو دل به، اشتن خمنه بيردشونه. چند علايه قايق نى چو خمنه بشنده. ٣٧ اى دقه تنده بادی پوزس و موجه همنه قايقشون برخورد کړدى که نزديک به قايق آويټم مشت بيى. ٣٨ اما عيسى قايقه پشت، اشتن سر بالشمه سر نايش به و خته به. شاگرده عيسى شون خواو د اوپاب بکه و بواتشون: «استاد، عين خيالر نى که آما هلاک ببيوم؟» ٣٩ عيسى اوپاب ببه و باد را تشرش بزه و درياش پوات: «ساکت ببه! آرام ببه!» آ لحظه باد يټمشت و همه يقا آرام ببه. ٤٠ آخرى عيسى اشتن شاگردونش پوات: «چرا همنه ترسا هنوز ايمان ندارو؟» ٤١ اون پر بترسند و هندگريټم بواتند: «آم کيه که حتى باد و دريا نى چو کوډ فرمان بزيده!»

عيسى ديو زده مردکه شفا ديهه

٥ آخرى اون بشنده درياچه آ ديم جراسيون منطقه ٢ وختى که عيسى قايق د اشنو بومه، اى مردکى که پليده روحى گرفتار به،

بزونسشه که قُوتی چوَد آبر بشه. پس جماعته دل اِشتن دویرو برش دِښت و آپرسسشه: «که چمن آباش دَس پزه؟»^{٣١} چو شاگرده جواوشون بدا: «وینی که جماعت هر طرف آته هجوم آیرنده هنی آپرسی،» که اَمینش دَس بزه؟»^{٣٢} عیسی اِشتن دویرو و برش دِښت تا بَونیه که ام کارش کرده.^{٣٣} پس اَرنکی که زونسی چه اتفاقی چو را دگته ترس و لرزیم بومه عیسی پا دگت و هَمه ی حقیقتش چو را بوات.^{٣٤} عیسی اجو بوات: «کِلیگ اِشته ایمان آتش شفا بدا. ساق وسلامت بَشه و آم مریضی د آزاد ببه!»

^{٣٥} عیسی حلا لاوِش کردی که عده ای عبادگاه رئیس کبیه د بومند و بواتشون: «اِشته کینه بَه! د چرا استاده زحمت دی؟»^{٣٦} اما وختی عیسی چون لاوِش بشنوس، عبادتگاه رئیسش بوات: «مترس! فقط ایمان بدار.»^{٣٧} و اجازیش اوند اِندا جز پطرس و یعقوب و یعقوبه برا یوحنا د کسی چو پش بیشی.^{٣٨} وختی اُون آرسنده عبادتگاه ریسه کبیه، عیسی بیوینتشه قیامتی یه. مردم بلنده صصیم بَرمسینده و زاری شون کردی.^{٣٩} پس بَشه دله و آجون بوات: «چرا شیون و زاری کرا؟ خُردگ نَمَرده بلکم خُته.»^{٤٠} اُون عیساوشون مسخَره بکه. ولی عیسی هُمنش آبر بکه، خُوردگ په و ما و شاگردونی که چو خمناینده اوگتِش و بَشه یقایی که ا کَلگ بر به.^{٤١} اُخری عیسی ا کِلگ دسش بگت و اجو بوات: «تالیتا کوم» یعنی: «ای وِلگ کَلگ آته وام اوپاب ببه!»^{٤٢} ا کِلگ البهل اوپاب ببه و راه بشه. ا کِلگ دونزده ساله به. اُون ام اتفاق د پر تعجبشون بکه^{٤٣} عیسی آجونش قدغن بکه که مارزنده کسی ام اتفاق د خُور دار بیی، و بوات ای چی آدیای ا کِلگ تا بخریه.

اومییه به، مردمه را بواتند.^{١٧} اُخری مردم عیسی شون مندت بکه که چون منطقه د بیشیه.

^{١٨} وختی که عیسی قایق سار آبی آ مردکی که پیش تر دیوزده به، عیسیش مندت بکه که چو خمناینده بیشیه.^{١٩} اما عیسی اجازیش ندا بلکم اجو بوات: «بَشه کبیه، اِشته دوستون و اشنایان وَر و آجون بوا که خداوند اِشرا چش کرده و چه طَره آتش رحم کرده.»^{٢٠} پس آ مردک بَشه دِکاپولیس منطقه، آ چی که عیسی چُرا کردش به، اعلامش بکه و هَمه حیران ببه بنده.

عیسی، ای رَنکی و یایروسه کینه شفا دی

^{٢١} عیسی هنی قایق ییم بَشه آو آ دیم، دریاچه کنار پر جماعتی چو دویرو جمع آبنده.^{٢٢} اُخری عبادتگاه ای رئیس که چو نوم یایروس به پر بومه. عیسی وینتنیم چو دس و پا دگت^{٢٣} و پر مندتش بکه بوات: «چمن وِلگ کینه کورو مَره. بوره، اِشته دس اونه چو سر تا رچ بی و زنده بمونه.»^{٢٤} پس عیسی چو خمناینده.

پر جماعتی عیسی پش راه دگتینده. اُون هر طرفی عیسی شون هجوم آیردی.^{٢٥} پر ای رَنکی به که دونزده سال به خونریزش د.^{٢٦} ا رَنک پر دکتره ور شبیه به و چون دسون د پر عذابش گشسه به و اِشتن هَمه ی داراییش خرج کرده به؛ اما رچ آبیننه عوض، بدتر آبیننه به.^{٢٧} ا رَنک، دربار عیسی چیزونی اِشنوسش به، پس جماعته دل عیسی پش بومه و چو آباش دس بزه.^{٢٨} چون ا رَنک اِشتنیم واتش به: «اگم حتی چو آبا دس بَرنم، شفا گیرم.»^{٢٩} هه لحظه چو خونریزی بند بومه و احساسش بکه که آ مریضیه د شفاش گته.^{٣٠} عیسی هه لحظه

ناصره مردم بی ایمانی

٦ عیسی آ مکانَ دَ راپی ببه و یشه اِشتن شهر. چو شاگردو چو پَش بَشنده. ٢ وختی مقدسه شنبه روز ببه، عیسی یهودیان عبادتگاه دَ تعلیمش شروش بکه. خلیون وختی چو لاوعون اشنوسنده مات ببنده. اُون بواتشون: «آم مردک همه ی ام چیش کاش یاد گِته؟ ام چه حکمتیه که آجوشون آدایه؟ و ام چه معجزونیه که چو دسونیم انجام بی؟ ٣ مگم آو، هه نجار نی؟ مگم مریم زا نی؟ مگم، یعقوب، یوشا، یهودا و شمعون برا نی؟ مگم چو خاعه بییا چما دویر و بر زندگی نگرند؟» اُون عیسی لاوعون دَ ناراحت ببنده. ٤ عیسی آجون بوات: «ای پیغمبر همّه یقا حرمت داره، جز اِشتن شهر و اِشتن خویشان و اِشتن خونواده دل!» ٥ عیسی نتونیسشه بر هیچ معجزه ای انجام بیدی، جز آم که اِشتن دسش چند مریض سر اواناشه و آجونش شفا بدا. ٦ عیسی چون بی ایمانی خوتن حیران ببه. و اطرافه دهون گردستی، مردمش تعلیم داتی.

عیسی دوزنه شاگرد خرسه

٧ عیسی اِشتن دوزنده شاگردش وُنگ بکه، و آجونش دَ به دَ پخرسا و قدرت و اقتدارش آدا تا پلیده ارواح آدمون دَ اَبر بگرند. ٨ آجونش دستور آدا که اِشتن سَفَر را، جز ای دسه چوع هیچی اِشتن حَمنا اومگورند؛ نه نان، نه کوله بار، و نه اِشتن قیشون دله پول بنبنده. ٩ پای جار دکرند، اما اضافیه شوی ای دِمکرنده. ١٠ و آجونش بوات: «وختی ای کییه ای دله شا تا آ لحظه که آ مکان ترک کرو، آکیه دَ بمونا.

١١ اگم یقایی شماشون قبول نکه و شَما لاوشون گوش نکه وختی آ یقا ترک کرا، شَما لنگون خاکی نی بر تگون بدیا، تا چون ضد ای شهادتی بیی که خدا آجون جزا کره.» ١٢ پس بَشنده مردمه را اعلام شون بکه که گون توبه بکرند. ١٣ اُون پر دیون نی آدمون دَ آبرشون بکه و پر مریضه روعنیم مسحون بکه، شفاشون بدا.

یحیای تعمیددهنده کوشتن

١٤ هیرودیس پاتشاه آمش بشنوس، چون عیسی نوم شور و شویرت پیدا کرده به. بعضی از مردم بواتشون: «آم مردک هه یحیای تعمیددهنده که مَرَدَن پَش زند آبه. چمه خونینه که تونه ام معجزعون انجام بیدی.» ١٥ بعضیه واتشونی: «آو، ایلیا پیغمبر اِسّه.» بعضی نی واتشونی: «آو، ای پیغمبری اِسّه قدیمیه پیغمبرون شارین.» ١٦ اما وختی هیرودیس آمش بشنوس، بوات: «آم هه یحی اِسّه که از چو سر چو جان دَ چدام بکه و هِنَته زند آبییا!»

١٧ چون هیرودیس دستوریم به که یحیی شون ایگته به و اوشون دَ بَسته به و زندان درانتشون به. هیرودیس آم کارش هیرودیا خونین کرده به. هیرودیا، هیرودیس برا، فیلیپس زَنگ به که هِنَته هیرودیس چوام پَیوند کرده به. ١٨ چون یحیی، هیرودیسش واته به: «حلال نی که ته اِشته برا زَنگیم بی.» ١٩ پس هیرودیا اِشتن دِل دَ، یحیی دَ کینش دَ و گوسَشی یحیاعه بکوشه، اما نتونستی. ٢٠ چون هیرودیس یحیی کو دَ ترستی، چمه خوتن که یحیاش ای صالح مردک و مقدس مردک زونسی چو کو دَ محافظتش گردی.

بوات: «چمن خمنایا خلوته یقایی و ایکه استراحت بکرا.» چون مردمه شیین و اومیین همنه به که حتی فرصتشون نگردی ای چی بُخرنده. ^{٣٢} پس اُون تیناوی، قایقییم راه دگتنده خلوت یقایی. ^{٣٣} اما وختی بَشنده خلیون اوشون بوبنت و آزونِسشونه. پس مردم همه‌ی شهرون پیاده، بِر بَشنده و پیش تر از اُون بِر آرسِسند. ^{٣٤} وختی عیسی قایق د اشنو بومه پر جماعتیش بیوبنت و دلش چون را بسوجس چون بی چوپون گوسپندون شارین بِنده. پس آجونش تعلیم بدا و خیلی چپون آجونش یاد بدا. ^{٣٥} غروو دم، عیسی شاگرد بومند چو وَر و بواتشون: «ببیا دور افتاده یقاییه، شو نزدیکه. ^{٣٦} مردمه بخرس تا بیشینده ام اطرافه دهون و مزرعه ان و اشنا ای چی خوردن را بِخرنده.» ^{٣٧} اما عیسی چون جواو بوات: «شما اِشتن آجون غذا بدینا.» اُون بواتشون: «بشوم و دویست دیناره قدر نان بِخروم و آجون بدیوم تا بُخرنده؟» ^{٣٨} عیسی بوات: «چند نان دارا؟ بشا و بوینا.» پس آپرس دپرسشون بکه و بواتند: «پنج نان و د مای.» ^{٣٩} اُخری اِشتن شاگردونش دستور بدا تا همه‌ی مردمه دسته دسته، بنشونده علفون سر. ^{٤٠} پس مردم صد نفری و پنجاه نفریه دسته عون زمینیم سر بنشند. ^{٤١} عیسی آ پنج نان و د ماییش اوگت و آسمونش ددشت و خداهش شکر بکه. اُخری نانش پارش بکه و آداهش اِشتن شاگرد تا مردمه پیش بنینده؛ آ د ماییش هُمن میون بِبخشِسشه. ^{٤٢} هُمه بُخردشون و سیر آبنده، ^{٤٣} و شاگرده دونزده سبد مَشَت از نان و تیکه خُرَدَه عونشون جمع آکه. ^{٤٤} مردکون تعداد که نانشون بُخه پنج هزار نفر به.

وختی هیروودیس، یحیی لاوش اشنوسی، حیران و پریشان آتی. ولی آم حالییم، شادییم چو لاوعونش گوش آدایی. ^{٢١} آخر سر هیروودیا ای فرصتیش به دس بایرد. هیروودیس اِشتن دِنیا اومینه روز ای مهمونیش بگت و اِشتن دریاریان و نظامیه فرماندهان و منطقه جلیل پيله نفرونش دعوت بکه. ^{٢٢} هیروودیا کینه بومه مجلس و وشتنش بکه و هیروودیس و چو میهمونونش شاد بکه. اُخری پاتشاه، آ کِگش بوات: «هر چه گوی چمن کود آخاز که آز آته آدیم.» ^{٢٣} قسمش بخه، بوات: «هر چه چمن کود بگوی آته آدیم، حتی چمن مملکته نصفه بگوی، آته آدیم.» ^{٢٤} آ کِگ پشه بَرَسَر و اِشتن ماش بوات: «چو کود چه بگوم؟» چو ما جواو بدا: «یحییای تعمیددهنده سر.» ^{٢٥} کِگ البجل آگردس پاتشاه وَر و بوات: «گوم یحییای تعمیددهنده سَر ای سینی دله آمین آدی.» ^{٢٦} پاتشاه پر ناراحت ببه، ولی اِشتن قسمه خوتین و اِشتن مهمونون خوتین نکوسشه از آ لاوعی که آ کِگش واته به آگرده. ^{٢٧} پاتشاه البجل ای جلادیش بِخرسا و دستورش بدا که یحیی سر بایره. جلاد پشه، زندان د یحیییش سر اییره ^{٢٨} و چو سرش ای سینی دلش پنا و بایردش و آداهش آ کِگ. کِگ نی آ سَرش آدا اِشتن ما. ^{٢٩} وختی یحیی شاگرده امشون بشنوس، بومند و چو جنازشون اوگت و بِخشاردشونه.

عیسی پنج هزار نفره غذا داین

^{٣٠} حواریون آگردِسند عیسی وَر و هر چه که کردشون به و هر چه که تعلیمشون آدایه به، عیسی را بواتند. ^{٣١} عیسی اجون

مريضه فقط چو آبا لبه دَس بزنده؛ و هر که دسش رَتِي شفاف ايگَتِي.

رسم و رسومات و حکمان،

۷ قَرِيسِي فرقه علما، بعضی توارات معلمين خما که اورشليم شهر د اوميه بنده، عيسی دوير جمع آبنده.^۲ و بيويئتشونه بعضی عيسی شاگرده نجس دسونييم، ينی نَشورده دسونييم، غذا خورنده.^۳ چون که فريسيه و همه يهوديه، شيخون رسم و رسوم شارين، تا اِشتن دسه چاک مشورنده، غذا نُخرنده.^۴ وختی بازار د آبنده، تا بشور آشور مَکَرنده چیزی نُخرنده. و پر غلايده رسم و رسوماته ني انجام دينده. قُدارون، فگوردانان، مسی قابون و صندليون شورَدنه شارين.^۵ فريسيه و تورات معلمين عيسی کود آپرسسشونه: «چرا اشته شاگرده شيخون رسم و رسوم شارين رفتار نکرنده، و نجس دسونييم غذا خرنده؟»^۶ عيسی جواو بدا: «اِشعياي پيغمبره شَما دِ ديمون دريازه چه چاکش پيشگويي بَکه! همنه که نويشتشونه،

«آم قوم اِشتن گرييم اَمن احترام نينده،

اما چون دل چِمَن دوره.

^۷ آون بيخودی اَمن پرستش کړنده،

و بشریه حکمون، خدا احکامه جا مردمه

ياد دينده.”

^۸ شَما خدا احکامرون ول کرده و آچکسيو

انسانيه رسم و رسومات.»

^۹ اُخري عيسی اجون بوات: «شَما زيکوته،

خدا حکمه رد کرا تا شَما رسم و رسومه انجام

بديا! ^{۱۰} چون موسی پيغمبر بوات: “اِشته په

و ماعه احترام اونه” و “هر که اِشتن په يا ما

دشمون بيدی، گون کوشته بيی.” ^{۱۱} اما شَما

عيسی آو سر مِچِه

^{۴۵} عيسی البجل اِشتن شاگردونش بوات وختی که آو، جماعت خرسه، اُون قايق سار ببينده و عيسی پيش بيشينده دريا اَديم بيت صيدا شهر. ^{۴۶} عيسی مردمه خرساين پَش، بَشه کوه تا دِعا بکړه.

^{۴۷} وختی شو ببه، قايق دريا وسط په و عيسی خشکيه د تيناو په. ^{۴۸} عيسی بيويئتشه که شاگرده زورييم پارو زنده چون باد خلاف جهتی که اُون شينده دِمَسِي. شو ساعت سه نزديکی، که عيسی آو سر مَي بَشه چون طرف و بگوسشه چون وَر د آوريته. ^{۴۹} اما وختی شاگرده بيويئتند که عيسی آو سر راه شی، خيالشون بَکه که ای روحیه و جیکيلشون بَکه، ^{۵۰} چون اُون هُمن چو وينته د وحشتشون کرده به. اما عيسی البجل چونيم لاوش بَکه و بوات: «آزيم، شَما دل قرص بيی. مترسا!»^{۵۱} اُخري عيسی بَشه چون وَر قايق دَل و باد بنشت. اُون مات ببنده ^{۵۲} چون که نانان معجزشون نَفهمينده بلکم چون دل سَت آبيه په.

عيسی جنيسارت مريضون شفا دی

^{۵۳} وختی اُون آرسنده درياچه اَديم، بومند جنيسارته ناحیه و پر، لنگرشون دراينت. ^{۵۴} قايق د که اشنيو بومند مردم البجل عيسی شون آرونس ^{۵۵} و دَوَسَن دَوَسَنيم منطقه سر تا سره بشنده و مريضونشون چون تختيم، ببردشونه هر يقا که بشنوسشونه عيسی پر اِسه. ^{۵۶} عيسی هر ده يا شهر يا مزرعه ای که شی آی مردم مريضونشون ميدانون د ناي و عيسيشون مندت کردی که ايجازه بيدی تا

هنی یتونسیشه اِشتن جا بیدی. ^{۲۵} ای زَنکی که چو وِلگ کِلگ پلید روجش دَ، وختی دربارَه عیسی بشنوسشه، البجل بومه و عیسی پا دگت. ^{۲۶} آ زَنک غیر یهودی به و سوریه فینیقیّه منطقه مردَم دَ به، عیسیاش مندت بَگه که دیوه چو کِلگ دَ اَبَر بَگره. ^{۲۷} عیسی آجو بوات: «بارز اوّل خُوردگون سیر ببنده، چون دِرست نی خوردگون نانه اوگوری و سبه هون پیش ایگری.» ^{۲۸} اما آ زَنک جواو بدا: «آها، آقا، اما حتی سبه نی از آ خورده تیکه هونی که خوردگون سِفره سر ایبی خُورنده.» ^{۲۹} عیسی آجو بوات: «اِشته ام لاوه خونین، بَشه که دیو اِشته گلک دَ اَبَر بومه!» ^{۳۰} آ زَنک بَشه کییه، بیوینتِشه که چو کِلگ اِشتن یقا دَ درازش گِشِسه و دیو چو دَ اَبَر شیاسه.

عیسی ای کره مردکه شفا دی

^{۳۱} اُخری عیسی صور منطقه دَ آگرس و صیدونه راه دَ بَشه جلیله دریاچه طرف، دِکاپولیس منطقه دَ آوردی. ^{۳۲} بر، مردکیشون بایدرد چو وِر که هم گریه و هم یتونسیشتی چاک لاو بَگره. اُون عیسیشون مندت بَگه اِشتن دس چو سر اونیه. ^{۳۳} عیسی، آ مردکش جماعت دَل اَبَرش بایرد، و بیردشه کنار گوشه ای و اِشتن انگوشیش اونا چو گوشون دَل. اُخری لَش آوش ایگه و آ مردکه زونش دس بزه. ^{۳۴} اَلحظه آسمونش دِشت و آهیش بگشش و آ مردکش بوات: «اِفْتَح!» - یی «آبه!» ^{۳۵} هه لحظه آ مردکه گوشه آبنده و بتونسیشه چاک لاو بَگره. ^{۳۶} عیسی آجونش قدغن بکه که آم موضوع هیچ گس را موانده. ولی هر چه ویشتر آجونش قدغن گردی اُون ویشتر دربارَه آم ماجرا لاوشون کردی. ^{۳۷} مردم مات

وایو آدم تونه اِشتن په یا ما بواعه: «هر کمکی که بی پی از شَما بَکرَم، خدا را اسه و خدا را وقیم کرده» ^{۱۲} و هِمته شَما نارزا که او، اِشتن په یا ما را هیچ کاری بَکره. ^{۱۳} هِمته شَما، شَما رسم و رسوماتییم که آجون، علایده آدمون نی یاد دیبا، خدا کلامه باطل کرا و هِمته کارون پر انجام دیبا.»

^{۱۴} عیسی هنی مردمش وُنک بَگه اِشتن وِر و آجونش بوات: «شَما همه آمِن گوش بَکرا و اِچم بزونو: ^{۱۵} هیچ چی بیرون آدمه نی که بتونه چو دله پشی و آجو نجس بَکره، بلکم آ چی که آدمه وجود دَ اَبَر آ، آجو نجس کره. [هر که گوش آشنوسن داره، تَبشَنوه!]

^{۱۷} وختی عیسی مردمش ترک بَگه و بَشه کییه، چو شاگرده آم مَثله معنی شون چو کوډ آپرسنده. ^{۱۸} عیسی بوات: «شَمانی درک نکرا؟ مگم نِزونا که هر چه که بیرون د آدمه دله پشی، یتونه آجو نجس بَکره؟ ^{۱۹} چون چو دِل دَل نیشی، بلکم چو ترنه دله شی و اُخری دفع بی.» عیسی اِشتن ام لاوعییم، همه ی خُردنی چکچیش پاک اعلام بکه. ^{۲۰} و عیسی بوات: «آ چی که آدمه وجود اَبَر آ، آوه که آدمه نجس کره. ^{۲۱} چون آ چیونی که آدمه وجود دَ و آدمه دِل دَ اَبَر آبنده، ام اِسنده: پلیده افکار، بی عفتی، دَزی، قتل، زنا، ^{۲۲} طمع، شرارت، حيله، هرزه بین، حسادت، تیمت، غرور و احمق بیین. ^{۲۳} همه ی آم بده چیه آدمه وجود دَ اَبَر آبنده و آجو نجس کړنده.»

غیریهودی زَنکی ایمان

^{۲۴} عیسی آ مکان دَ اَبَر بومه و بَشه صور و صیدون منطقه. عیسی بَشه ای کییه ای دِلَه؛ و نِگوسشه کسی خُوردار پی که پر اِسه. اما

«چرا آم نسل نشونه پش گردنده؟ حقیقتا، شَمارا وام، هیچ نشونه‌ای ام نسلِ ندینده.»
 ۱۳ اُخْری آجونش ترک بکه و هنی قایقی سار آبه، بْشه دریاچه آ دیم.

فریسیان و هیرودیسه خمیر مایه

۱۴ شاگرده ویرشون شییه به که اِشتن خمنان اوگورنده و قایقِ دَ فقط ای نانیشون دَ. ۱۵ عیسی آجونش هشدار بدا و بوات: «ویراجون ببا و فریسیان و هیرودیسه خمیرمایه دَ دوری بگراه.» ۱۶ شاگرده هندبگیریم درباره آم که نان ندارنده بحثشون کردی. ۱۷ عیسی که آمش زونستی آجونش بوات: «چرا درباره ام که نان ندارا همدبگیریم بحث گرا؟ مگم هنوز نزونو و درک نکرا؟ مگم شَمَا دل سگ؟ ۱۸ چشم دارا و نبوینا؟ گوش دارا و نشنوا؟ ویررون نییه؟ ۱۹ وختی آ پنج نانم، پنج هزار نفره را پارم بکه، چند سبد مَشْت آ نانه خوردعونرون جمع بکه؟» اُون بواتند: «دونزده سبد.» ۲۰ «و وختی آ هفت نانم چهار هزار نفره را پارم بکه، چند سبد مَشْت آ نانه خوردعونرون جمع بکه؟» اُون بواتند: «هفت سبد.» ۲۱ عیسی آجون بوات: «هنوز درک نکرا؟»

عیسی، بیت صیدا دَ ای کوره مردکه شفا دی

۲۲ وختی آرسسند بیت صیدا شهر، چند نفر ای کوره مردکیشون بایرد عیسی ور، عیسی شون مندت بکه چو سر دس اونیه. ۲۳ عیسی آ کوره مردکه دسش بگت و اوش دَ بیرون ببه. اُخْری چو چشمون سر لش اوش ایکه و اِشتن دبش چو سر اونا و آپرسسشه: «چیزی وینی؟» ۲۴ آ مردک اِشتن سرش راست

و مبهُوت ببند، بواتشون: «آو، هر کاریش که بکه، چاکه؛ حتی گرون گوش و لالون زونه آکره!»

عیسی چهار هزار نفره غذا داین

۸ آروزون هنی پَر جماعتی عیسی دوبر جمع آبنده. وختی که هیچیشون نَد بخرنده، عیسی اِشتن شاگردونش وُنگ بکه و آجونش بوات: ۲ «چمن دل آم جماعته را سوجه چون سه روز چمن خَمنانده و چیزی خوردنه را ندارنده. ۳ اگم آجون وشیر بخرسم بیشینده اِشتن کبیه، راه دَ ضعف کونده. بعضی از آوه دوره راه دَ اومنده.» ۴ شاگرده بواتشون: «چه طره کسی تونه آم دور افتاده یقا دَ آم مردمه سیر کونده را نان بایره؟» ۵ عیسی آپرسس: «چند نان دارو؟» بواتشون: «هف نان.» ۶ اُخْری عیسی جماعتش دستور آدا تا زمین سر بِنشِنده. چو پَش هفت نانِش اگت و شکر کونده پش، آجونش پازه بکه، اِشتن شاگردونش آدا تا مردم پیش بِنیندِه؛ شاگرده نانшон جماعت پیش اونا. ۷ چند ماییشونتی دَ. پس عیسی آ ماهیونش بَرکت بدا، و بواتشه آجون بنینده مردمه پیش. ۸ هَمّه بُخرندنه و سیر آبنده و شاگرده هفت سَبَد مَشْت آ غذا مَنیشون جمع آکه. ۹ پَر، تقریباً چهار هزار نفر بنده. اُخْری عیسی جماعتش بخرسا که بیشینده. ۱۰ و البهل اِشتن شاگردونیم قایقه سار آبنده و بِنشِنده منطقه‌ی دَلمانوته.

فریسیون ای آسمانیه نشانه گونده

۱۱ قَریسی فرقه علما بومندِ عیسی وَر و چونیم بحثشون بکه. اُون عیسی امتحان کونده را، چو کوذ ای آسمونیه نشونه‌ای بگوسنده. ۱۲ عیسی، آهیش بگشس و بوات:

اوگوره، اِشتن عذاب و مرگه صلیبه اوگوره و چمن پَش با.^{۳۵} چون هر که یگوه اِشتن جانِه نجات یَدیه، آجو از دس دی، اما هر که چمن خونین و انجیل خونین اِشتن جان فدا بکړه، آجو نجات دیه.^{۳۶} چون انسان را چه فایده داره که تموم دنیا بداره، اما اِشتن جان از دست بیدی؟^{۳۷} انسان اِشتن جانِه عوض چه تونه بیدییه؟^{۳۸} چون هر که ام زناکار و گناهکاره نسله میون، آمین و چمن لاوعون عار بداره، انسان زا نی هه لحظه که آسمانییه په شکوه جلال، مقدس فرشته عون خمنآ، آجو عار داره.»

۹ عیسی آ جماعت و اِشتن شاگردونش بوات: «حقیقتاً شَمارا وام بعضیه بیا و ندرِندِه که تا آ لحظه که خدا پاتشاهی قدرتیم آ موینده، نمرنده»

عیسی دیمه اگردسن

^۲ شش روز پَش، عیسی پطرس و یعقوب و یوحناش اوگت و آجون اِشتن خَمنا ببه پلند کوهی سر تا پر تیناو ببینده. پر، چون چشمه پیش، عیسی ظاهر اگردس.^۳ خلوش سو زی و پر سیی آبه، همنه که زمین د هیچ کس نِتونه خلایو همنه سیی بکړه.^۴ پر ایلیا پیغمبر و موسی پیغمبر چون چشم پیش ظاهر آبنده و عیسی بیم لاوشون بکه.^۵ پطرس عیسایش بوات: «استاد، چه چاکه که اما بیاریئم! بارز سه سایه بون رچ بکروم، ایو اِشرا، ایو موسی را و ایوی ایلیا را.»^۶ پطرس نزونستی چه بوا چون پر ترسسه بنده.^۷ آ لحظه ابری چون سر سایش درینت و صصی ابر دل د بومه که واتشی «ام چمن عزیزه زاعه، چو لاوعون گوش آدییا.»^۸ وختی دویر و برشون ددشت جز عیسی کسیشون اِشتن خَمنا نیوینت.

آکه و بوات: «مردمه دارون شارین وینم که حرکت کړنده.»^{۲۵} هنی عیسی اِشتن دسش چو چشمون سر اونا. و مردکه چشمه آبنده، چو چشمه سو اگردس، و همه پیش واضح بوینت.^{۲۶} عیسی آوش بخرسا چو کییه و بوات: «دِه دله مَشه.»

پطرسه اعتراف دربارۀ عیسی

^{۲۷} عیسی اِشتن شاگردون یتیم پشه قیصریه فیلیپی اطرافه دهون، راه د اِشتن شاگردون کود آپرسسسته: «مردم وانده از کیم؟»^{۲۸} جواو شون بدا: «بعضیه وانده یحیای تعمیددهندیش، بعضیه وانده ته ایلیای پیغمبریش و بعضیه نی وانده ای نفر از آ پیغمبرونیش.»^{۲۹} عیسی آپرسسسته: «شما وایو از کیم؟» پطرس جواو بدا: «ته مسیح موعودیش.»^{۳۰} عیسی آجونش قدغن بکه که دربارۀ چو کسی را چیزی موانده.

عیسی پیشگوئی دربارۀ

اِشتن مردن و زنده آیین

^{۳۱} آ موقع عیسی تعلیم داینش شروش بکه که انسان زا گون پر عذاب بگشه و شیخون و سرون کاهنان و تورات معلمین طرفه آوریه، گشته بیی و سه روز پَش زنده بیی.^{۳۲} عیسی آمش واضح بوات. پطرس، عیسیش بته کنارگوشه ای و چو راش غیض بکه.^{۳۳} اما عیسی اگردس، اِشتن شاگردونش ددشت و پطرسه را غیضش بکه و بوات: «چَمَن دور آیه ای شیطان! چون اشته فکره انسانینده، نه خدایی.»

^{۳۴} اُخری عیسی مردم و اِشتن شاگردونش وُنگ بکه اِشتن وَر و اجونش بوات: «اگم کسی بگوه چمن پیرو بیی، گون اِشتن د دس

گوا که از شما خمنای بیبیم، تا کی گون شماهون تحمل بکرم؟ آجو بایرا چمن وَر.»^{۲۰} پس اُون آ کولشون بایرد عیسی وَر. روح وختی عیسیش بونیت هه لحظه کولش غش ډرینت همنه که زمین سر بگت و گرش کف کردی و خاک سر آخلتسشه.^{۲۱} عیسی آ کوله په کود آپرسسش: «چند وقته که همنه عه» چو په جواو بدا: «خوردگین همنه عه.^{۲۲} آم روح چند را آجو آو و آتش دله ډرینتسه تا هلاکش بکړه. اگم تونی آجما رحم بکړه و کمکمون بکړه.»^{۲۳} عیسی آجو بوات: «اگم تونی؟ کسی که ایمان داره همنه چی چو را ممکنه.»^{۲۴} کوله په البحل بلند صصیمیم بوات: «ایمان دارم؛ آمین کمک بکړه تا چمن بی ایمانی حریف بیبیم!»^{۲۵} وختی عیسی بیوینتسه که جماعتی دنده و پر آینده، پلید روحه را غیضش بکړه، بوات: «ای کر و لاله روح، آته دستور دیم چو د آبر بای و ډ هرگز چو دله مشی!»^{۲۶} روح ناره ایش بکشس و کولش تګون بدا و چو د آبر بومه. کوله ای جنازه شارین بیه، همنه که خیلون بواتند: «آو مَرده.»^{۲۷} اما عیسی آ کولش دس بگت آوش بلند بکړه، و کوله پا سر وندرد.^{۲۸} وختی عیسی بښه کییه، چو شاگرده خلوتی چو کود آپرسسند: «چرا اما نتونسیم روحه آ کوله د آبر پګروم؟»^{۲۹} عیسی جواو بدا: «ام چنس روح، جز دعایم چیزیم آبر نا.»^{۳۰} اُون پړشون ترک بکړه و جلیل منطقه میون د آوړدند. عیسی نګوسه کسی بزونه کار،^{۳۱} چون اِشتن شاگردونش تعلیم داتی و آجونش وائی که: «انسانه زه، مردمه دسیم تسلیم بی و آجو کوشنده. اما سه روز کوشته

^۹ وختی که کوه د اشنیو اومینده، عیسی آجون قدغن بکړه که آچیونی که وینتسونه تا آ لحظه که انسان زه، مردن پش زنده آبی، کسی را موانده.^{۱۰} اُون ام ماجرا شون اِشتن وَر نیاشون بدا، اما همدیگر کود آپرسسینده که 'مردن پش زنده آیین' یعنی چه.^{۱۱} اُخری عیسی کود آپرسسشون: «چرا تورات معلمین وانه که اول گون ایلیا پیغمبر با؟»^{۱۲} عیسی جواو بدا: «البته که اول ایلیا آ تا همنه چی، رچ بکړه. اما چرا دریاره انسانه زه نیویشتشونه که گون پر رنج بگشه و تحقیر بیی؟»^{۱۳} اما از شما وام که همنه که الیاس دریاره نویشتشونه، بومه و اُون هر چیشون بگوس چوام بکړه.»

عیسی ای کوله ای که پلیده روحه گرفتار به شفا دی

^{۱۴} وختی اُون آرسسندۀ علایده شاگردون وَر بوینتسونه پر جماعتی چون دویره جمع آینه و تورات معلمین چونیم بحث کړنده.^{۱۵} جماعت تا عیسیشون بونیت، همنه پر تعجبشون بکړه و البحل بومند عیسی وَر، چو را سلامشون بکړه.^{۱۶} عیسی آپرسس: «دریازه چه چونیم بحث کړا؟»^{۱۷} ای مردکی جماعت دل بوات: «استاد، چمن زام آیره اِشته وَر. چون که آو ای روحی گرفتار که آجوش لال کړده.^{۱۸} وختی آ روح آجو گیره، آجو ایکوعه زمین همنه که چو گر د کف ابر آ، اِشتن دندونون هندیگره سر فشار دی و چو جان چو آبی. اِشته شاگردون کود بگوسیم آ روحه چمن زه د آبر پکړنده، اما اُون نتونسشون.»^{۱۹} عیسی چون جواو بوات: «ای بی ایمانه نسل، تا کی

شما مسيح را ايسيو اى قداره او شما آدى كه
آخرا، ابدآ بى پاداش نمونه.

وسوسه هونى كه گناه كردنه را ايسنده

۴۲ «هر كه باعث بيبى اى نفر از ولگون كه
آمن ايمان دارنده، گناه بكره، چو را چاكتره پيله
آسيا سىگى چو گردن دراينده و آجو فر دينده
دريا دل! ۴۳ اگم اشته دس باعث بى كه ته گناه
بكرى، آجو اير. اِشرا چاكتره كه ابديه زندگى دله
عليل بيبى تا ام كه د دستيم بيشى جهنم دله،
آتشى دله كه هرگز اينمَره. ۴۴ يقايى كه چون
كرمه نقریه و آتش اينمَره. ۴۵ و اگم اشته لنگه
باعث بى ته گناه بكرى، آجو اير، اِشرا چاك
تره كه ابديه زندگى دله شل بيبى، تا ام كه د
لنگيم آته دراينده جهنم دله. ۴۶ يقايى كه
چون كرمه نقریه و آتش اينمَره. ۴۷ و اگم اشته
چشمه باعث بى كه ته گناه بكرى، آجو آبر باير
اِشرا چاكتره كه اى چشميم بيشى خدا پاتشاهى
دله، تا ام كه د چشميم آته دراينده جهنم دله،
دله، ۴۸ يقايى كه

» «چون كرمه نقریه

و آتش اينمَریه.

۴۹ «چون همه، آتشيم نمكين بينده.
۵۰ نمك چاكه، اما اگم نمك اِشتن سوري از
دس بيدى، چه طَره بى هنى آجو سور كردن؟
شما اِشتن د نمك بدارا و هندیگريم صلح و
صفاييم زندگى بكَرا.»

عيسى كفرناحومش ترك بكه و بَشه
نواحى يهودیه و اُردن روواره آ ديم.

بين پش، زندۀ آبی. ۳۲ ولی شاگردۀ چو
منظورشون نفهمس و بترسینده كه عيسى
كود سوال آپرسنده.

كه پيله تره؟

۳۳ اُخرى بومند گفرناحوم شهر وختى كه
كيبه د بنده، عيسى اِشتن شاگردون كود
آپرسس: «راه د چرا بحثرون كردى؟» ۳۴ اما
اُون ساكت بمنتينده، چون راه د چمه خونين
كه كومين همُن د پيله تره بحثشون كردى.
۳۵ عيسى پَنيشت و آ دونزده شاگردش وُنگ
بَگه و بوات: «هر كه گوه اولين بيبى، گون
همُن د آخرتر بيبى و همُن نوكر بيبى.»
۳۶ عيسى اى خوردگيش اوگت و چون ميون
اونا. اُخرى خوردگيش كشه ايگت و آجونش
بوات: ۳۷ «هر كه همهَنه خوردگى چمن نوميم
قبول بكره، آمِنش قبول كرده؛ و هر كه آمِن
قبول بكره، نه آمِن بلكم چمن خرسيارش قبول
كرده.»

هر كه چما ضد نى، چما خمناعه

۳۸ يوحنا، عيسياش بوات: «استاد، اى
نفرمون بوينت كه اشته نومه آيردنييم ديونش،
آدمون د آبَرش كردى اما چون چما د نبه،
چو پيشمون بَگت.» ۳۹ اما عيسى بوات: «چو
پيش مَگيرا، چون كسى نتونه چمن نوميم
معجزه بكره و اُخرى دربارۀ چمن بد بوا.
۴۰ چون هر كه چما ضد نى، چما خمناعه.
۴۱ حقيقتاً، شما را وام هر كه چمه خونين كه

مَگیرا چون خدا پاتشاهی هِمَنه آدمون را اِسِه.»
 ۱۵ حقیقتاً، شَمارا وام هر که خدا پاتشاهی
 ای خُوردگی شارین قبول مَکره، هرگز چو دله
 نیشی.» ۱۶ عیسی خُردگونش گَشه ایگت چون
 سر دس اواناشه و آجُونش برکت آدا.

ثروتمنده جوان

۱۷ وختی عیسی راه دِگت ای مردکی دَوَسَن
 دَوَسَنیم بومه، چو پیش زانوش بزه و چو
 کوډ آپَرَسِسشه: «ای چاک استاد، از گُون چه
 بکرم تا ابدییه زندگی وارث ببیم؟» ۱۸ عیسی
 جواوش بدا: «چرا آمَن وای چاک استاد؟
 هیچکه جز خدا چاک نی. ۱۹ احکامه زونی:
 ”قتل مَکه، زنا مَکه، دِزی مَکه، دوروعیه
 شهادت مده، وازی مده، اشته په و ما احترام
 اونه.“» ۲۰ آ مردکه جواوش بدا: «استاد،
 خُوردگیم تا هاروپین روز هَمه‌ی ام کارِم انجام
 داعه.» ۲۱ عیسی محبتیم آ مردکش دِښت
 اجوش یوات: «ای چپی کم داری؛ پشه هر
 چه داری بِخروش و چو پوله فقیرون آده،
 که آسمون د گنج بداری. اُخری بوره و چَمَن
 پیروی بَگه.» ۲۲ آ مردک آم لاو د نا امید و
 غُرضه دار ببه و آ مکانیش ترک بکه چون پر
 ثروتش د.

۲۳ عیسی دوبر و برش دِښت و اِشتن
 شاگردونش یوات: «چنده چتینه که ثروتمند
 بیشینده خدا پاتشاهی دِلَه!» ۲۴ شاگرد عیسی
 لاوعون د تعجبشون بَگه. اما عیسی هنی آجون
 یوات: «ای خوردگون خدا پاتشاهی دله شیین
 چنده چتینه! ۲۵ شتر رد آیین دَرزَنه سولاخ د
 آسون تره تا آم که ای ثروتمنده آدمی بیشی
 خدا پاتشاهی دِلَه.» ۲۶ شاگرد که پر مات بیه
 بنده، عیساَشون بوا: «پس که تونه نجات پیدا

جماعت هنی چو دوبره جمع آبنده، و عیسی
 اِشتن عادت شارین هنی آجُونش تعلیم دای.

طلاق درباره، تعلیم داین

۲ قَریسی فرقه علما بومندِ عیسی وَر و چو
 امتحان کردنه را چو کوډ آپَرَسِسشون: «جایزه
 که مردک اِشتن زنگِ طلاق بیدی؟» ۳ عیسی
 چون جواو یوات: «موسی پیغمبر چه حکمی
 شَماهونش آدا؟» ۴ یواتند: «موسی اجازش
 آداعه که مردک ای طلاق نومه ای بینویسه و
 اِشتن زنگ ول بکَره.» ۵ عیسی آجُونش یوات:
 «موسی چمه خونین که شَمَا دل سِگه شارین
 آم حکمش شَمَا را نیویشتشه. ۶ اما خلقتَه
 اول” خدا انسانیش مردک و زَنکش خلق بکه.“
 ۷ و”چمه خونین مردک اِشتن په ماعه د جدا
 بی، و اِشتن زنگ بیم پیوند خُره. ۸ و آ د نفر
 ایو بینده.“ پس، آوه، دِ بدن نینده، بلکم ای
 بدن اِسندِه. ۹ پس آچی ای که خدا ایو کردشه،
 انسان گُون جدا مَکره.»

۱۰ وختی که کبیه د بنده، شاگرد هنی آم
 موضوع درباره عیسی کوډ سؤال آپَرَسِسشون.
 ۱۱ عیسی یوات: «هر که اِشتن زنگ طلاق
 بیدیه و غلایده زَنگیم پیوند بکَره، اِشتن زنگِ
 حق د زناش کرده. ۱۲ و اگم زَنکی اِشتن شو
 د طلاق ایگیره و غلایده شوی بِکرییه، زناش
 کرده.»

بارزا وِلِگ خوردگ باینده چمن وَر

۱۳ مردم خُردگونشون بایرندنه عیسی وَر
 تا چون سر دس اونیه. شاگرده مردمه را
 غَیَضشون بَگه. ۱۴ اما وختی عیسی آمش
 یوینت عصبانی آبه و اِشتن شاگردونش یوات:
 «بارزا وِلِگ خُردگ باینده چمن وَر؛ چون پیش

که اِشتَ کوڌَ گوم، چما را انجام بدي!»
 ۳۶ عیسی آجون بوات: «چه گوا شما را انجام
 بدیم؟» ۳۷ اُون بواتشون: «بارز که اِشته
 شکوه و جلال دَ، ابو اِشته راسه طرف و آ
 ابو اِشته چَته طرف بنشوم.» ۳۸ عیسی آجون
 بوات: «شما زونا چه گوا! تونو از آ عذابه
 قداره ای که از چو دَ آخرم، آخر؟ و آ تعمید
 غسلی که از گیرم، شما بگیر؟» ۳۹ بواتشون:
 «آها، تونم.» عیسی بوات: «شکی نی که از آ
 قدرای که از آخرم، شما نی آخر، و از آ تعمید
 غسلی که از گیرم، شما گیر. ۴۰ اما بزونا که
 چمن راس و چَته طرف نِشتن، چمن اختیار دَ
 نی تا اجو به کسی ببخشم. ام یقا کسونی را
 اسه که چون را آماده آبیاسه.»

۴۱ وختی آ ای شاگرد ام ماجراشون بشنوس،
 یعقوب و یوحنا دس عصبانی بنده. ۴۲ عیسی
 آجون وُنگ بکه اِشتن ور و بوات: «شما زونو
 اوُنی که علایده قومان حاکمنده، مردم را آریابی
 گرنده و چون رئیس آجون حکم کرنده. ۴۳ اما
 شما میون هِمته مَی. بلکم هر که گوه شما
 میون پيله بیی، گون شما نوکر بیی. ۴۴ و
 هر که گوه شما میون اوّل بیی، گون هُمن
 غلام بیی. ۴۵ چون حتی اِنسانه زا نومه تا اجو
 خِدمت بکرنده، بلکم بومه تا خِدمت بکوه
 اِشتن جان خیلون آزادی را فدا بکوه.»

عیسی، کوره بارتیمائوسه شفا دی

۴۶ اُخری بومند آریحا شهر. وختی که عیسی
 اِشتن شاگردون و جماعتی خمن آریحا شهر دَ
 آبر شی ای، ای کوره گدایی راه کنار نشته به.
 آ کوره گدا نوم بارتیمائوس به که تیمائوسه
 زا به. ۴۷ وختی بارتیمائوس بَشَنوسشه عیسی
 ناصریه پر آورییه جیکیش یَکه که: «ای
 عیسی، داووده پاتشاه زا، اَمین رحم یَکه!»

بکوه؟» ۲۷ عیسی آجون ددشت و بوات: «آم
 کار انسانه را ممکن نییه، اما خدا را هِمته نی؛
 چون خدا را هِمته چی ممکنه.»

۲۸ اُخری پطرس لاوه کردنش شروعش بکه
 و عیسا بوات: «دِس اما هِمته چیمون ترک
 کرده و اِشت دَ پیروی کروم.» ۲۹ عیسی بوات:
 «حقیقتا، شما و ام کسی نییه که چمن خوئین
 و انجیله خوئین اِشتن کیته یا برارون یا خاعون
 یا ما یا په یا خُردگون یا اِشتن ملک و املاک
 ترک بکوه، ۳۰ و هم دنیا دَ صد برابر ویشتر،
 کییه ان و براعون و خواعون و ماعون و
 خُردگون و ملک و املاکه - و چونیم، اذیت
 و آزار - به دست مایره و آ دنیا، ابدیه زندگی نی
 چو را نیی. ۳۱ اما خیلپه که اوّلین اسنده آخرین
 بینده، و آخرینه اوّلین بینده!»

عیسی پیشگویی درباره

اِشتن مرگ و زنده آیین

۳۲ اُون اورشلیمه راه دَ بنده و عیسی چون
 پیش راه شی ای. شاگرده تعجبشون کرده به
 و کسانی که چون پش شینده ترسسته بنده.
 عیسی هنی اِشتن دونزده شاگردش ببه گوشه
 کناری و آ چی ای که گوسن چو سر با، چون
 را بوات. ۳۳ عیسی بوات: «دِسا کورو شیم
 اورشلیم، پر، انسان زاشون، سران کاهنون و
 تورات معلمین را تسلیم گرنده. و آوه اجو
 محکوم به مرگ کرنده. اُون انسان زا آدینده
 غیر یهودیون دس. ۳۴ اجو مسخره کرنده،
 چو سر لَش آو ایکرنده و اجو شلاق زننده،
 کوشنده اما سه روز پش هنی زنده آبی.»

یعقوب و یوحنا درخواست

۳۵ یعقوب و یوحنا زیدی زاعه بومند عیسی
 ور و بواتشون: «استاد، خواهش کروم آچی

عيسى وَر، اِشتن خَلاوشون دراينت خَره گَره سر و عيسى چو سَر پِنشت. ^۸ خيليون اِشتن خَلاوشون راه سر جيگه و بعضيه ني آ دار لاخه عوني كه مزرعه عون د ايرپيشون به راه سر جيكردشونه. ^۹ كساني كه عيسى پيش و چو پَش اومينده، جيكيليم وايند:

«نجات آده!»

«مُوارك اِسِه آ كسي كه خداوند

نوميم آ!»

^{۱۰} «مُوارك اِسِه چما جد، داووده

پاتشاهي اومين!»

«نجات عرش برين!»

^{۱۱} پس عيسى بومه اورشليم و پشه معبد. اِشتن دوير و بره همه چيش ددِشت اما چون دير به آ دوزده شاگرد خمنه پشه بيت عُنْيا ده.

عيسى انجيله داره لعنت كره

^{۱۲} صباين روز وختي اُون بيت عُنْيا د اَبَر بومنده عيسى وشيرش به. ^{۱۳} عيسى دور اي انجيله داريش بيونيت كه ليوش د؛ پس پشه تا بويته دار ميوه داريه يا نه. وختي داره نزديك آبه، جز ليوه، چيزيش نيونيت، چون انجيل فصل نيه. ^{۱۴} عيسى آ دارش يوات: «د هرگز كسي اِشت ميوه نُخره!» چو شاگرده اَمِشون بَشَنوس.

عيسى معبده دل

^{۱۵} وختي آرسسنده اورشليم، عيسى پشه معبده دله و كساني كه معبد د خريپرشونه و خروتنه، اَبَرش بَكه. عيسى، صرافون ميزش آگاردونس و كوتر خروشون بساطش بَهَم پزه. ^{۱۶} و ايجازش اونها كسي باره جا به جا كرده را

^{۱۸} خيليه چو را غَيِضشون بَكه و بواتشون كه ساكت به، اما او پلندتر جيكيلىش بَكه و بوات: «اي داوود پاتشاه ز، اَمِن رحم بَكه!» ^{۱۹} عيسى وندرد و بوات: «اَجو وُنگ بَكر.» اُون، آ كوره مردكشون وُنگ بَكه، بواتشون: «اِشته دِل قرص بيبي! اوياب به آته وُنگ كره.» ^{۲۰} بارتيمائوس اِشتن اَباش كنار گوشه ايش فر پدا، اِشتن يقا د اوياب به و بومه عيسى وَر. ^{۲۱} عيسى چو كوډ اَپرسس: «چه گوي اِشرا انجام بديم؟» آ كوره مردكه بوات: «استاد، گوم چمن چشمه هني بوينده.» ^{۲۲} عيسى اَجو بوات: «پشه كه اِشته ايمان آيش شفاش پدا.» اَلْجَل آ مردك چشم هني سو دگتِنده و عيسى پَش راه دگت.

عيسى اي شاه شارين بشه اورشليم

۱۱ وختي آرسسنده بيت فاجي و بيت عُنْيا دهون كه اورشليم نزديكي و زيتونه كوه سراجيري بنده، عيسى د نفر از اِشتن شاگردش يخرسا ^۲ و اَجونش يوات: «بشا، آ دهی كه شما پيش اِسِه. وختي كه ده دله شا، اي خر كره اي دَبسه وينا كه تا هاروين روز هيچ كه چو سر نيشته اَجو آگرا و بايرا. ^۳ اگم كسي شما كوډ اَپرسس: "چرا همنه كرا؟" بوايا: "خداوند اَجو لازم داره و اَلْجَل اَجو پَس آگاردونه."» ^۴ آ د نفر پشنده و اي كوچه ايه د خره كرشون بونيت كه بر روبرو دبستشون به. پس اوشون آكه. ^۵ بعضي از كساني كه پروندرد پنده اَپرسسِنده: «چرا خره گره آگرا؟» ^۶ آ د نفر همنه كه عيسى اَجون واته به، جواوشون پدا؛ پس اُون ايجازشون پدا كه پشينده. ^۷ شاگرد خره كرشون پايرد

آداعه؟»^{۲۹} عیسی چون جواو ِ بوات: «آز شَما کوڌ سِوالی دارم. چمن جواو آدیبا تا ازی شَما یوام که کوم حقییم آم کارون گرم. ۳۰ غسل تعمیدی که یحیی آدایشه خدا طرف به یا انسان؟ جواو آدیبا.»^{۳۱} اُون اِشتن ور بحثشون بکه، بواتشون: «اگم بوايوم» خدا طرف به «، عیسی وا، ”پس چرا آرون ایمان نایرد“^{۳۲} ولی اگم بوايوم، ”انسان طرف به“...» - مردم د ترسَسینده چون همّه یحیی شون ای واقعیه پیغمبر زونَسینده.^{۳۳} پس عیسی جواو بواتشون: «آما نزونوم.» عیسی یوا: «ازی شَما را نیوام چه حقیقیم آم کارون گرم.»

شُروره باغبانان مثال

۱۲ اُخری عیسی مَثلونیتیم چونیم لاوِش بَکه و بوات: «ای مردکی به که انگوره باغش رچ بکه و چو دوبر حصارش بَگیش. آو، انگوره آو ایگتنه را باغ دَل حوضیش رچ بکه و نگهبانی داینه را ای برجیش پر رچ بکه. و انگوره باغش چند باغبانش اجاره یدا و اِشتن پشه علایده مملکتی.^۲ انگوره چینی وقت ای نوگریش بخرسا باغبانون وَر تا ایکه اِشتن انگوره باغه محصول چون کوڌ ایگیره.^۳ آما باغبان آنوکرشون بَگت پِزِشونه و خالیه دسییم آگاردونَسشونه.^۴ اُخری انگوره باغ صاحب ای علایده نوکریش بخرسا چون ور، آما باغبانه چو گِشون نی بَشِکس و آجوشونم بی حرمتی بکه.^۵ باغ صاحب هنی ای علایده نوکریش بخرسا، آما باغبانه آوشون بوکُشت. و علایده نِفرونیتیم هِمِنِشون رفتار بکه؛ بعضی شون بَزه و بعضیونشون بوکُشت.^۶ باغه صاحب فقط ای نفر دیگه ایش د که آجو بخرسه و آو، چو عزیز گرامیه زا په. آخرسر آوش بخرسا باغبانون ور و اِشتنیتیم بوات: ”چمن

معبد صَحَن د آورییه.^{۱۷} اُخری آجونش تعلیم یدا و بوات: «مگم مقدسه نیویشته عون د نیویشته که،

» ”چمن کییه وانیده همه ی ملّتون دِعا کییه؟“

آما شَما آورون ’دِزون لونه‘ رچ کرده.»^{۱۸} سران کاهنان و تورات معلمین امشون بشنوس و رای پَش گِردَسینده که عیسی نابود بکرنده آما چو کوڌ ترسَسینده چون همّه جماعت چو تعلیمون د مات پنده.^{۱۹} وختی غروو ببه، عیسی و شاگرد شهَر د آبر بَشنده.

انجیله داره خشک بیینه درس

۲۰ صبح تولو، راه د، انجیله دارشون بیونت که ریشه د خشک بیه به.^{۲۱} پطرس ماجراش ویر بایرد و عیسا ش بوات: «استاد، دِډس! انجیله داری که ته نفریزر بکه، خشک آبه.»^{۲۲} عیسی جواو بدا: «خدا ایمان بدارو. ۲۳ حقیقتا، شَمارا وام هر که آم کوه بوا، ”بیا د آبر بوره دریا دکن،“ و اِشتن دَل شک مکره بلکم ایمان پداره که آچی ای که وا اتفاق دگنه، چو را انجام بی.^{۲۴} پس شَمارا وام هر چه دِعا ییم بگوا، ایمان بدارو که آجو گیرا، آو شَما را بی. ۲۵ »هر وقت دِعا کرا، اگم شَما دَل د کسیه د ناراحتیا، آجو ببخشا تا شَما آسمانیه په، شَما خطاهون ببخشه.^{۲۶} آما اگم شَما ببخشا، شَما آسمانیه په نی، شَما خطاهون نبخشه.»

عیسی حق و اقتدار

۲۷ اُون هنی بومند اورشلیم. وختی که عیسی معبد د راه شی آی، سران کاهنان و تورات معلمین و شیخون بومند عیسی وَر،^{۲۸} بواتشون: «کومین حقییم آم کارون کری؟ که آم کارون انجام دایینه حَقش آتش

امپراتور آدييا و خدا ماله، خدا آدييا.» اُون چو لاوَعونَ خونين تعجبشون بکه.

قيامتہ روزِ درباره سوال آپرسن

۱۸ اُخري صَدّوقيان فرقه عالمون که قبول ندارنده مَرَدَعه زنده آييينده، بومِنِدِ عيسي وَر و سْوالی چو کوَدَ آپرسِنِدِه، بواتشون: ۱۹ «استاد، موسی پيغمبره چما را نبويشته که اگم ای مردکی برا بمره و چو زنگ خُورِدگی مدارييه، اَ مردک گُون آ بيوه زَنک بیره تا اِشتن پَرار را نسلی پَنِييه. ۲۰ هفت برا بِنده. اوّلين پَرای زنگيش پَتِه، و بی اوِيلاد بَهه. ۲۱ اُخري دوّميه برا آ بيوه زَنگش ببه، اما اوی بی اوِيلاد بَهه. سوّميه برا نی هَمته ببه. ۲۲ همنه هيچ کومين از آ هفت برا، خُردگی دار نبنده. آخر سر، آ زَنگم بَهه. ۲۳ قيامت روز، وختی که اُون هنی زنده آييينده، آ زَنک کوم برا زنگ بی، چون که هر هفت برا اوشون برده به؟»

۲۴ عيسي اجون پوات: «شما گمراهی چمه خوئِن نی که نه مقدسه نبويشته هونَ دَ خَوَر دارو و نه خدا قدرت دَ؟ ۲۵ چون آ زَمُون که مَرَدَه عه زنده بينده، نه زنگ برنده و نه شَو گرنده؛ بلکه آسمانه فرشته عون شارين بينده. ۲۶ اما مَرَدعون زنده آييينه درباره، موسی پيغمبره کتاب دَ نِخونَتِيو که، بوته ماجراعه دَ، چه ظَره خدا اجو بوات: "ازيم ابراهيم خدا و اسحاق خدا و يعقوب خدا"؟ ۲۷ خدا، مَرَدعون خدا نييه، بلکه زَنِدعون خداعه. شما پَر اشتباه فکر کرو!»

پيله ترين حکم

۲۸ ای نفر تورات معلمان پيش بومه و چون بحثش بشنوس. وختی بيويشته عيسي چاکه جواویش اجون بدا، عيسي کوَدَ آپرسن:

زا حرمته نيا دارنده. ۷ اما آ باغبانه همدیگر بواتشون: "انگوره باغه وارث آمه؛ بایا اجو بوکوشوم تا آم ارث و ميراث آجما آرسه." ۸ پس آ کولشون بگت بوکوشتنده و انگوره باغ دَ اَبَرشون پَکه. ۹ باغ صاحب چه گره؟ اوی آ، باغبانون نابودکره و انگوره باغه آدی علایده نفرون دس. ۱۰ مگم داوود زبور دَ نِخونَتِيو که: «هَه سِگی که تَنایون رَدشون بکه و

فرشون بدا،

بنا اصلیه سگ آبييه؛

۱۱ خداوند آم کارش گرده

و ام چما نظر دَ عجيبه؟»

۱۲ سران کاهنان و تورات معلمين و شيخون، گوسينده عيسي دستگیر بکرنده، چون پَزونسشونه که آم مثالش درباره چون وائش به اما مردم دَ ترسِنِنِدِه. پس عيسيشون ول بکه و پَشنده.

مالیات آدينه درباره سوال آپرسِن

۱۳ اُخري چن نفر از قَریسی فرقه و چن نفر از هیروديسه طرفدار، بخرساشون عيسي ور تا اجو اِشتن لاوَعونِم تَلَه دِرايبنده. ۱۴ اُون بومِنِدِ عيسي ور و بواتشون: «استاد، اما زونوم تَه صادقِ مردکی اِشیش و هيچکسی دَ نِترسی، چون که ظاهره توجه نکری، بلکه خدا راه دِرست تعليم دی. روم امپراتوره مالیات آداین شرعاً دِرسته یا نه؟ گُون اجو مالیات آدیوم یا نه؟» ۱۵ اما عيسي که چون دِديمیش زونستی اجون پوا: «چرا اَمِن امتحان کرا؟ ای ای دیناریه سکه ای بایرا چمن ور تا اجو پوينم.» ۱۶ اُون ای سکه ایشون باید. عيسي چون کوَدَ آپرسن: «چه که نقش و نوم آسکه سَر اسه؟» جواوشون بدا: «روم امپراتور.» ۱۷ عيسي اجون پوات: «پس امپراتور ماله،

تورات معلمان دوری بکرا

۳۸ پس عیسی اِشتن تعلیمون دَ بَوات: «تورات معلمون دَ دوری بکرا، که خُشنده بلند آباييم راه بېشنده و خُشنده مردم کوچه و بازارون دَ چون را سلام بکرند، ۳۹ و عبادنگاهان دَ چاکترین یقا چون را بیبی و جشنون دله مجلسه سرون ور بنشنده. ۴۰ اُون ای طرف بیوه زنکون کییه غارت کرده و آ ای طرف تظاهر خونین، طولانی دِعا کرده. چمون مجازات پر چتین بی.»

بیوه زنک هدیه

۴۱ عیسی آیقایی رو به رو نشته به که معبدِه صندوقه پر به و مردمیش دِدِشتی که صندوق دِل پول دراینتینده. پر ثروتمنده پر پولی شون دراینتینده. ۴۲ اُخری ای فقیر بیوه زنکی بومه و دِ ناچیزه مسیه سکش درایت صندوق دله. ۴۳ ای دفعه عیسی اِشتن شاگردونش وُنک بکه و آجونش بَوات: «حقیقتن، شَمارا وام آم فقیره بیوه زنک همّه کی کسونیه دَ که صندوقه دِل پول دراینتینده ویشترش آداعه. ۴۴ چون اُون هَمُن اِشتن مال و ملال اضافه شون آدا، اما آم زنک اِشتن خالییه دَسیم هر چیش که دَ آداهش، یعنی هر چیش که زندگی کردنه را دَرده.»

عیسی معبدِه خرابی پیش گوئی کره

۱۳ وختی که عیسی معبدش ترک کردی ای نفر از چو شاگرد اجو بَوات: «استاد، دِیس! چه باشکوه سِگونی، چه با شکوه بناهونی!» ۲ عیسی بَوات: «آم پيله

«کومین حکمه، هَمَن دَ مهم تر؟» ۲۹ عیسی اجو بَوات: «مهمترین حکمه آمه: "بَشَنو، ای اسرائیل قوم، خداوند چما خدا، خداوند یکتا اِسِه. ۳۰ خداوند بییم اِشته خداییم، تمام اِشته دل و تمام اِشته جان و تمام فکر و تمام اِشته قوتیم خُش ببه." ۳۱ دَوَمین حکمه آمه: "اِشته قانشیم اِشتن شارین خُش ببه." آم دِ حکم دَ پيله تر حکمی نییه.» ۳۲ تورات معلم عیسیاش بَوات: «ته راست وای استاد! دِرسر بوا که خدا ایو و جز او خدای نییه، ۳۳ و اجو، تمام دل و تمام فهم و تمام قوتیم خُش بین و اِشتن قانشیم اِشتن شارین خُش بین، همهی سوجانسنيه هدیه هان و قربانیون دَ مهم تر اِسِه.» ۳۴ وختی عیسی بیوینتسه که آ مردک چنده عاقلانه جواوش بدا، اجو بَوات: «ته خدا پاتشاهیه دَ دور نیش.» چو پَش، دِ هیچ که جراثش نکه عیسی کوذ چیزی آپرسه.

مسیح موعود چه که زاعه؟

۳۵ وختی که عیسی معبد دَ تعلیمش آدایی آپرسسشه: «چه طره عه که تورات معلم وانده مسیح موعود، داووده پاتشاه زاعه؟ ۳۶ داوود اِشتن، خدا مقدسه روحه الهامیم اعلامش بکه که:

«خداونده چمن خداوند بَوات:

«چمن راس طرف بنش

تا وختی که اِشته دِشمنون اِشته پا بن

دِراینم.»

۳۷ اگم داوود پاتشاه اِشتن، اجو خداوند وا، پس چه طره مسیح موعود تونه داوود زا بیی؟ آ جماعتی که پر بنده شادییم عیسی لاوعونشون گوش آدایی.

نومه خونين شَما کوډ يزار بينده. اما هر که تا آخر تاو بايره نجات پيدا کړه.

۱۴ «اما وختی آویرانه کرار زشت و نجسه، آ یقايی که گون می، وینو، آ موقع آوه که یهودیه منطقه د اِسنده، دوزنده کوهون طرف ۱۵ و آوی که کییه بونه سر بیی، ای چی اوگتنه را، اشنیو ما و کییه دله مَشی؛ ۱۶ و آ کسی که زمین سر بیی، اِشتن ابا اوگتنه را اومگرده کییه. ۱۷ وای به حال زَنکونی که آ روزون آورنده و آ زَنکونی که خُرډگ شت دینده! ۱۸ دِعا بکرا که آم اتفاق زمسون دَمگنه. ۱۹ چون که آ روزون همنه مصیبتی اتفاق دگنه که چو شارین اول خلقت تا هاروبین روز اتفاق دینگنه و هرگزنی اتفاق دینگنه. ۲۰ و اگم خداوند آ روزون کوتاه نگرده به، هیچ بشری جان سالم به در نبردی، اما کسونی خونین که اِشتن اجونش انتخاب کرده که اِشتن اجونش انتخاب کرده، خداوند آ روزون کوتاه کړدشه. ۲۱ آ لحظه، اگم کسی شَماش بوات: دِیس مسیح موعود بیا اِسه یا "دِیس آو بر اِسه!" باور مکر. ۲۲ چون دروغییه مسیحون و دروغییه پیغمبره آینده، نشونه هونی آیرنده و معجزونی کړنده که اگم بتونده اونی که انتخاب ببنده گمراه بکړنده. ۲۳ پس ویراجون ببا، چون پیش تر، همه ی آم چیم شَمام واته به.

۲۴ «اما آ روزون آ مصیبتنه پَش،

» «آوتاو تاریک بی

و ماهنی د نور ښی.

۲۵ ستاره عون آسمان د ایگیننده

و آ قدرتانی که آسمانش محکم نیا

دردشه لرزنده.»

بنايون وینی؟ بزون که سِگی، سِگه سر نمونه، بلکم همه ایی.»

۳ وختی عیسی زیتون کوه سر معبد رو به رو نشته به، پطرس و یعقوب و یوحنا و اندریاس خلوت د چو کوډ آپرسسند: ۴ «آجما بوا کی آم اتفاقه دگنه و وختی نزدیک بی که همه آم چیه اتفاق دگنده چون نشونه چیه؟» ۵ عیسی آجون بوات: «ویراجون ببا که کسی شَما گمراه مکره. ۶ خیلیه چمن نومیم آینده، واند، "از مسیح موعود اِسیم" و خیلون گمراه کړنده. ۷ وختی جنگون خوره اشناو و جنگون شایعه شَما گوش آرسه، مترسا. آم چیه گون اتفاق دگنده، ولی هنوز دنیا آخر نرسسه. ۸ چون قومی علایده قومی سر و مملکتی علایده مملکت سر جنگ کړنده. و قحطی و زمین لرزه جورواجور یقاعون د آ. اما آم همه فقط زنتنه درد شروع بیین شارین که دردون فاصله کمتر و کمتر بینده.

۹ «ولی شَما اِشتن ویراجون ببا، چونکه آوه شَماهون دادگاهون تحویل دینده و عبادتگاهون د شَماهون زننده. شَما چمن خونین، فرمانداران و پاتشاهون روبه رو وندرا تا چون پیش شهادت بیدیا. ۱۰ اول گون خدا پاتشاهی شاده خور همه ی قومون را اعلام بیی. ۱۱ هر وقت شَماشون بگت و محکمه ببردنده، نگران مبا که چه گون بوايا بلکم هر چه که به شَما عطا بی، آجو بوايو چون شَما نیا که لاوه کړا، بلکم روح القدوس که لاوه کړه. ۱۲ برا، اِشتن برا و په، اِشتن خُرډگه مرگ تسلیم کړه. خُرډگ اِشتن په ما ضد بینده، و آجون کوشتن دینده. ۱۳ همه ی مردم چمن

خواوييا. ۳۷ چی ای که شَمارا وام هُمُن را وام: بیدار ببا!»

عیسی بیت عَنیا

۱۴ دِ روز مَنته به به پَسَخ عید و فَطیره عید. سران کاهنون و تورات معلمه ای راهی پَش پنده که بی صص صَلم عیسی دستگیر بکرنده و بکوشنده، ۲ اما بواتشون: «ام کاره عیده روزون دَ مَکرا، مبادا مردم آشوب بکرنده.»

۳ وختی عیسی بیت عَنیا دَ دَ جَنامیه شَمعون کبیه سِفَره سر نشته به، ای زَنکی، ای مرمیه قابی ییم که چو دله عطریه روعن به عیسی ور بومه. آ عطریه روعن سُنبل خالص به و پر گرون به. آ زَنک آ، قابش بشکس و عطرش ایگه عیسی سر. ۴ بعضی از کسونی که پر پنده عصبانی ببنده، هندیگریتم بواتشون: «چرا گون ام عَطَر هِمَنه هیچ را اَبَر بِشیه؟ ۵ تونَسیم ام عطره سیصد دینار ویشتر بِخروشوم و چو پوله فقیرون آدیوم.» و آ زَنکشون پر سَرزَن بکه. ۶ اما عیسی آجون بوات: «آ زَنک ییم کاری مدارا. چرا آجو ناراحت کرا؟ آو چاکه کاریش چمنا کرده. ۷ چون فقیره همیشه شَمادویر بر اِسنده و هر وقت بگوا تونو آجون کمک بگرا، اما از همیشه شَمادخما نیم. ۸ ام زَنک هر چه که

۲۶ آ موقه مردم، انسان زا ویننده که پر قدرت و شکوه و جلالیم، آبرون دَل دَ آ. ۲۷ اُخری آو، فرشته عون خرسه و دِنیا چهار گوشه، زمین آم سر تا آسمانه آ سر، کسونی که اشتن انتخاب کردشه جمع گرنده.

۲۸ «انجیله دار دَ ام درسه بگرا: وختی که چو لاهه عه جوونه زنه لیو دینده و شَمالبحل زونو که تاوسون نزدیکه. ۲۹ هِمَنه، وختی وینا که آم اتفاقه دگنده، بزونو که انسان زا اومیین نزدیکه، بره پِشت اسه. ۳۰ حقیقتا، شَمارا وام که تا همه ای ام چیه اتفاق دمگنده، آم نسل از بین نیشی. ۳۱ آسمان و زمین از بین شینده، اما چمن لاوعه هرگز از بین نیشینده.

هیچکس آ روز و آ ساعته نزونه

۳۲ «هیچکس آ روز و ساعته نزونه جز آسمانیه په؛ حتی آسمانه فرشته عون و زا نی نزونده. ۳۳ پس ویراجون و بیدار ببا، چون شَمارزونو که آ زَمون کی آرسه. ۳۴ آ روز اومیین، ای مردکی شارین که شی سفر و اِشتن کبیه اختیاره آدی اِشتن نوکرون دس و هر کومین ای وظیفه ای آدی و دریان نی دستور آدی بیدار و ندره. ۳۵ پس شَمادهم بیدار ببا، چون زونو کبیه صاحب کی آ، شو یا نصفه شو، سوکوله خونننه موقع یا صبح تولو. ۳۶ مبادا که آو ای دَفه با و بویه که شَماد

تسلیم کره، آوی که چمن خمنّا غذا خُورِه.»
 ۱۹ شاگردِ غرضه دار ببنده و ای نفر ای نفر
 عیسی کوډ آپرسسندِه: «از آ ای نفریم؟»
 ۲۰ عیسی آجون بوات: «ای نفر از شّما دونزده
 نفر اِسِه، آوی که اِشتن نان چمن خمنّا آرزِه
 قداره دله. ۲۱ انسانه زا همنّه که دربارِه چو
 مقدسه نیویشته عونّ د نیویشتشونه، چو را
 اتفاق دگنه، اما وای بحال آوی که چو خیانتییم
 آم اتفاق انسانه زا سر با. چو را چاک تر به که
 هرگز دنیا نومیه به.»

۲۲ وختی غذاشون خُوردی عیسی نانش
 اگت و شکر کردن پَش، پارش بکه و اِشتن
 شاگردانش آدا و بوات: «بیگیرا، آم چمن بدن
 اِسِه.» ۲۳ اُخری قدارش اوگت و شکر کردن
 پَش، اوش اِشتن شاگردانش آدا، و اُون همه
 چو د بخردنده. ۲۴ و آجونش بوات: «آم چمن
 خونه که چوام تازه عهدِ مهر کرم. چمن خون
 خبلیون خونین ایی. ۲۵ حقیقتا، شّمارا وام که
 از د انگوره داره میوه نُخرِم تا آ روزی که اجو
 تازه، خدا پاتشاهیّه د آخرم.»

عیسی پیش گوی کره که پطرس آجو هاشا کره

۲۶ اُخری، ای سرود ستایش خوننّه پَش،
 زیتونه کوهه طرف راه دِگینده. ۲۷ عیسی اِشتن
 شاگردونش بوات: «شّما همه آمین تیناو آرزّا،
 چون زکریای پیغمبره کتاب د نیویشتشونه،
 «چوپونه زَم

و گوسپندِ پخش ببنده.»

۲۸ اما چمن زنده آبینّه پَش، پیش از شّما شیم
 جلیله منطقه ۲۹ پطرس عیساَش بوات: «حتی
 اگم هّه آته تیناو بارزنده، از آته تیناو نارزم.»
 ۳۰ عیسی اجو بوات: «حقیقتا، آته وام که هم
 آشون، پیش آز آم که سوکوله د را بخونیه، ته

چو دس د آبر اُمی، بکردشه. آو اِشتن آم کارییم
 چمن بدنش پیش از خَساردن، عطرش یزه و
 آمادش بگه ۹ حقیقتا، شّمارا وام همهی دنیا،
 هر یقا که خدا پاتشاهی شاده خُور اعلام بیی،
 آم زَنک کارِ نی چو یاد خونین واته بی.»

یهودا عیسی خیانت کره

۱۰ اُخری یهودا اِسخریوطی که ای نفر از
 آ دونزده شاگرد به، سران کاهنون وَر ببشه تا
 عیسی بیدی چون دس. ۱۱ اُون وختی یهودا
 لاوعونشون بَشَنوس، شاد آبنده و آجو پول
 وعدشون بدا. یهودا نی ای فرصت پش گردستی
 تا عیسی عه بیدی چون دس.

پسخه عیده شام، شاگردانییم

۱۲ قَطیره عیده اولین روز که پسخ وَره قربانی
 گرنده، عیسی شاگردِه چو کوډ آپرسسندِه:
 «گوی کا بشام و اِشرا تهیه بیوینوم تا پسخ
 عیده شام پر بخری؟» ۱۳ عیسی، د نفر از اِشتن
 شاگردش یخرسا و آجون بوات: «بشا شهر؛
 پر، ای مردکی یتیم دیدماید با که آو کوژه ای
 داره. بشا چو پَش. ۱۴ هر یقا که آ مردک
 شی، آکییه صاحبِ بوایا، "استاد بوات چمن
 میهمونخونه کاریه تا چمن شاگردنییم پسخ
 عیده شوم پر بخرُم؟" ۱۵ آو ای یلند بالا خونه
 ای فرش بییه و آماده شّماهون نشون آدی. پر
 چما را تهیه بوینو.» ۱۶ اُخری شاگردِه بشنده
 شهر، همه چیشون همنه که عیسی آجون
 واتش به، بویننده و پسخ عیده شوم شون
 تهیه بوینت.

۱۷ وختی شو ببه، عیسی اِشتن دونزده شاگرد
 خمنّا پر بشه. ۱۸ وختی که سیفره سر نشته بنده
 و غذاشون خُردی، عیسی بوات: «حقیقتا،
 شّما را وام ای نفر از شّما آمین دِشمنه

د وسه! آ ساعت آرسسه. هینه انسانه زا گناهکارون دسیم تسلیم بی. ^{۴۲} اوپاب ببا یشام. آوی که گوه آمین تسلیم بکره آرسه.»

عیسی دستگیر بین

^{۴۳} عیسی حلا لاوش گردی که ای دَفه یهودا، که ای نفر از آ دوزنه شاگرد به، آرسس. چو خمنای جماعتی، چماق و قمه ییم بومنده. اُون سران کاهنون و توراته معلمین و شیخون طرف پنده. ^{۴۴} عیسی تسلیم کرار، یهودا، به اونی که چو خمنای پنده علامتیش آدایه به و واتش به: «آوی که آز ماچ گرم، آوه، آجو بیگیرا و چو بردنه موقع شَمّا حواس جمع بی.» ^{۴۵} وختی یهودا آرسس پر البحل پشه عیسی ور و پوات: «استادا!» و عیسیش ماچ بگه. ^{۴۶} اُخری آ آدمه ایبنده عیسی سر، و اوشون دستگیر بگه. ^{۴۷} اما ای نفر آ کسان که پر، وندرد به، اِشتن قَمِش آبر بایرد، و چوعیم معبد پيله کاهنه نوکرش یزه و چو گوشش اییره. ^{۴۸} آ لحظه عیسی آجون پوات: «مگم از راهزنم که چماق و قمه ییم چمن گتته را اومیا؟» ^{۴۹} از هر روز معبد دَ شَمّا خمنای بيم و تعلیم آدایي و شَمّا آمزون دستگیر نکه. اما بارزا که مقدسه نبویشته هون اتفاق دگنده. ^{۵۰} اُخری همهی شاگرده اوشون تیناو باشت و دوشتیده.

^{۵۱} ای جوونی که فقط ای تیکه کتانه پارچه ای اِشتن جانس آپیته به، عیسی پَش راه دگت.

اَمین سه را هاشا کری! ^{۳۱} اما پطرس تأکیدیم پوات: «حتی اگم لازم بیی اشته خمنای بمرم آته هاشا نکرم.» همهی شاگرد هَمینه شون پوات.

عیسی جَسیمانی باغ دَ دعا کره

^{۳۲} اُخری اُون بَشنده یقایی که چو نوم جَسیمانی به. عیسی اِشتن شاگردونش پوات: «وختی از دعا کرم شَمّا بیبا بنشا.» ^{۳۳} عیسی، پطرس و یعقوب و یوحناش اِشتن خمنای ببردشه. عیسی پر پریشون و نگران ببه، ^{۳۴} آجونش پوات: «کم مَنته که چمن جان غم و غرصه دَ بمره. بیبا وندَر و بیدار ببا.» ^{۳۵} اُخری عیسی ایکه پیش پشه، زمین سر ایکت و دعاش بگه که اگم ممکنه آ عذابه ساعت چو دَ رد بی. ^{۳۶} عیسی هَمته پوات: «آبا، په، همه چی اِشرا ممکنه. آم عذابه قداره چَمَن دَ دور بکه، اما نه چمن خواستیم بلکم اشته ارادییم.» ^{۳۷} وختی عیسی آگردسشه شاگردون ور، بیونیتشه که آوه خُتنده. پس پطرسش پوات: «شَمعون، خوئیش؟ نتونستی ای ساعت بیدار وندری؟ ^{۳۸} بیدار ببا و دعا بگراه تا امتحان دِمگنا. حقیقتا که روح مشتاق اما جسم ناتوانه.» ^{۳۹} عیسی هنی پشه و هه دعاش بگه. ^{۴۰} و وختی آگردسشه، بیونیتشه آوه خُتنده، چون چون پلک سنگین به و نزونسینده عیسی عه چه بوانده. ^{۴۱} اُخری عیسی سَومین بار را بومه شاگردون ور و آجونش پوات: «هنوز خُتیو و استراحت کرا؟»

شما تصميم چيه؟» اُون هْمُن عيسى شون محكوم يَكه و بواتشون كه چو سزا مرگه. ٦٥ اُخري بعضيه عيسى سر لش آوشون ايگه، اُون عيسى چشمشونشون دَبست و هيمته كه آوشون رَبي واتشوئي: «غيب دَ بوا!» نگهبانان عيسيشون بگت و بَرِشونه.

پطرس، عيسى هاشا كره

٦٦ وختي كه پطرس حلا آشنوي، حياظ دَ به، پيله كاهنه اي كنيزي پر بومه ٦٧ و پطرسش بوينت كه آتسه وَر اِشتنش گرم كردي. آ كنيز پطرسش دِشت و يوات: «ته عيسى ناصري خمنابيش». ٦٨ اما پطرس هاشاش يَكه و يوات: «نزونم و نفهمم چه واي!» آمش بوات و بَشه دروازه طرف هَه موقعه سوکوله بخونتيشه. ٦٩ هني، آ كنيز پطرسش بوينت و به آوه كه پر، و ندرَد بنده، يوات: «آم مردك اي نفر از آونه». ٧٠ اما پطرس هني هاشاش يَكه. كمكي بعد، كسوني كه پر و ندرَد بنده، هني پطرسشون بوات: «شكي ني ته اي اي نفر از آونيش چون جليلي اِسيش». ٧١ اما پطرس اِشتن لعنت كردنش شروع يَكه و قسمش بخه، يوات: «آم مردكي كه وايو، نزونم!» ٧٢ هَه لحظه سوکوله دومين بار را بخونتيشه. اُخري پطرس عيسى لاوش وير بايرد كه چه طَرَه عيسى اجو واته به: «پيش از آم كه سوکوله دِ را بخونيته، ته سه را اَمن هاشا كرى». پس دلش بسوجس و بَورمس.

محاكمه پيلاتس پيش

١٥ صبح تولو، البجل، سران كاهنان، شيخانيم و تورات معلميك و همَه يهود شورا اعضايم مشورتشون يَكه. اُون عيسى شان دَبسه دستيم ببه و

آوشون ني دستگير يَكه، ٥٢ ولي آو، آ كتانه پارچه اي كه اِشتن دوير آبيتش به، وِلش يَكه و بَرهنه دَوشتيشه.

عيسى، شورا پيش

٥٣ اُون عيسى شون ببه معبد پيله كاهنه ور. پر، همه ي سران كاهنون و شيخون و تورات معلمه جمع ببه بنده. ٥٤ پطرس دَور دَ عيسى پَش بَشه تا پيله كاهنه كييه حياظ آرسس. پطرس ني پر آتسه وَر، نگهبانان يَم بنشت و اِشتنش گرم كردي. ٥٥ سران كاهنون و تمام يهوده شورا اعضا تقلاشون گردى كه اي شهادتي عيسى ضد آلوده تا آجو بوكوشنده، ولي هيچيشون پيدانكه. ٥٦ چون با آم كه خيليه عيسى ضد دوروغيه شهادتشون آدا، اما چون شهادته هنديگريم جور نيه. ٥٧ اُخري بعضيه پيش بومند و عيسى ضد دوروغيه شهادتشون آدا، بواتشون: ٥٨ «اما اِشتن بَشنوسيوم كه آو واتي، آم معبد كه انسانه دستيم رچ آبياه خراو كرم و سه روز علايده معبدى رچ كرم كه انسانه دَستيم رچ مَبى.» ٥٩ ولي حتى چون شهادتون هنديگريم جور نيه. ٦٠ اُخري پيله كاهن اوپاب ببه و هْمُن پيش عيسى كوَد آپرسس: «جواوى نِدارى بېدى؟ آم چيه كه آم مردك اِشته ضد شهادت دينده؟» ٦١ اما عيسى ساكت و ندرد و جواوِيش اوندا. پيله كاهن هني چو كوَد آپرسسشه: «ته مسيح موعود، خداى متباركه زا اِسيش؟» ٦٢ عيسى اجو بوات: «اِسيم، و انسانه زا وينا كه خداى قادره راس دَست نشته، و آسمانه ابرون سر آ.» ٦٣ اُخري معبد پيله كاهن اِشتن خلاو يقش چنگ بزه و اوزارونيسيته، يواتشه: «دِ شاهدون چه احتياجي دارم؟» ٦٤ چو كفر و اتِرون بَشنوس.

عیسی مسخره کرن

١٦ اُخری سربازه، عیسی شون ببه فرماندار کاخه حیاطه دله، و هَمه‌ی سربازونشون وُنگ بَگه. ١٧ چو پَش ای ارغوانیه آبایی آجوشون دِگه و تاجی تیکیم بَوَتشونه و عیسی سر اواناشونه. ١٨ اُخری عیسی پیش تعظیمشون بکه، و بواتشون: «سلام بر یهودیون پاتشاه!» ١٩ اُون چوعیتم عیسی سر رَیشونه و چو سر لَش آوشون ایگردی و چو پیش زانوشون زی و اجوشون احترام نایی. ٢٠ عیسی مسخره کرده پَش، آ ارغوانیه آباشون چو جان دَ اَوَتنده و اِشتن خلاوشون آجو دکرندنه. اُخری اوشون ببه تا صلیب سر بکوشنده.

عیسی مصلوب کردن

٢١ سربازه راه دَ ای نفرشون بونیت که چو نوم شمعون به و قیرَوانه اهالی به. او اِسکندر و روفُسه په به و مزرعه سَر دَ آگردسی. سربازه شمعونشون مجبور بَگه تا عیسی صلیبه چو پش بیره. ٢٢ پس عیسیشون ببه یقایی که چو نوم جلجتا به. و چو معنی جمجمه بقا اِسه. ٢٣ اُون ای شراوی که مُریم به آداشونه عیسی تا آخره، اما عیسی نُخردشه. ٢٤ اُخری عیسیشون صلیب سر ببه و چو خلاوشون اِشتن میون تقسیمشون بکه و قرعه شون درایت تا بویننده هر تیکه چه که سهم بی. ٢٥ ساعت نه صبح به که عیسیاشون ببه صلیب سر. ٢٦ چو تقصیر نومه سر بینوشتشونه: «یهودیون پاتشاه.» ٢٧ دَ راهزن نی عیسی خمنّا صلیب سر بیردشونه، ای نفر چو راسه طرف و آییو چو چپه طرف. ٢٨ هَمه

رومه فرماندار، پیلاتُشون تحویل آدا. ٢ پیلاتُس، عیسی کوډ آپرسس: «ته یهودیان پاتشاهیش؟» عیسی جواو بدا: «ته هَمه‌ی وای!» ٣ سران کاهنون، عیسیاشون پر تُیمت رَیی. ٤ پیلاتُس هنی عیسی کوډ آپرسس: «هیچ جواوی نِداری؟ دِیس چنده اته تُیمت رَینده!» ٥ عیسی هنی هیچ جواویش ندا، هَمه‌ی که پیلاتُس تعجیش بَگه.

٦ پیلاتُس رسمیش دَ که هر سال پسخ عیده موقع، ای زندانی مردمه انتخاب ییم چون را آزاد بَگه. ٧ ای گروه یاغیان زندان پنده که شورشون کرده به و آدمشون کوشته به. چون میون ای مردکی به که چو نوم بازاباس به. ٨ جماعت بومند پیلاتُس وَر و چو کوډ بگوسنده که هه رسمی که همیشه چون را انجام دایی، به جا بایره. ٩ پیلاتُس چون کوډ آپرسس: «گوا یهودیون پاتشاه شَما را آزاد بکرم؟» ١٠ پیلاتُس آمش بوات چون چاک زونستی که سران کاهنون، پخیلی سَر عیسی تسلیم کرنده. ١١ اما سران کاهنون جماعتشون تحریک بکه تا پیلاتُس کود بگوند که عیسی عوض، بازاباسه چون را آزاد بَگه. ١٢ اُخری پیلاتُس هنی چون کوډ آپرسس: «پس مردکیتم که شَما آجو یهودیون پاتشاه وایو، چه بکرم؟» ١٣ جماعت هنی جیکیلشون بَگه که: «آجو صلیب سر بکوش!» ١٤ پیلاتُس چون کوډ آپرسس: «چرا چه بدی ایش کرده؟» اما اُون پلندتر جیکیلشون بَگه: «آجو صلیب سر بوکوش!» ١٥ پس پیلاتُس که گوستی جماعت راضی نیا بداره، بازاباسش چون را آزاد بَگه و دستورش آدا تا عیسی شلاق بزنده، اُخری اجونش اوس ببه که آجو صلیب سر بکوشنده.

چون میون پنده. ^{۴۱} آم زنکون وختی که عیسی جلیل منطقه د به، چو د پیرویشون کردی و چو را خدمتشون کردی. پر علایده زنیک که عیسی خمن اومیه پنده اورشلیم، پر پنده.

عیسی خشاردن

^{۴۲} آ روز، 'تهیه' روز به که یهودیون اِشتن شون عید را آمادشون کردی، یعنی ای روز پیش از مقدسه شنبه روز. پس غروو دم ^{۴۳} ای مردکی که چو نوم یوسف به و رامه اهالی به، جراتش بگه پشه پیلانس ور و عیسی جنازش بگوس. یوسف، یهوده شورا ای محترمه اعضا به و خدا پاتشاهی را انتظارش گشتی. ^{۴۴} پیلانس که باورش نکردی عیسی آم زودیون مرد، سربازون فرماندیش ونگ بگه تا آپرسه بویه عیسی مرده یا نه. ^{۴۵} وختی پیلانس آ فرمانده د بشنوسشه که عیسی مرده، اجازش آدا که یوسف، عیسی جنازه بیر. ^{۴۶} یوسف نی ای کتانه کفنی بخرییش و جنازش صلیب سر اشنو بایرد. یوسف عیسی جنازش آپیت آ کتانه کفن، اونا شه مقبره ای دله که صخره دل د تاشیشون به. آخری ای پيله سگی مقبره پیشش اونا. ^{۴۷} مریم مجدلیه و مریم، یوشا ما، بیوینتشون که عیسی جنازشون کاشون اونا.

عیسی زنده آیین

۱۶ وختی مقدسه شنبه روز آورد، مریم مجدلیه و مریم که یعقوب ما به و سالومه، عطریه روعن بخریشونه تا بشینده و عیسی جنازه عطریه روعن بزنده. ^۲ پس هفته اولین روز، صبح تولو، آوتاو ابر اومیین موقع، مقبره طرف راه دگینده. ^۳ آون هندیکرشون وائی: «که گوه آ پيله سگه مقبره پیش چما را کنار بزنه؟» ^۴ اما وختی پر آرسنده،

مقدس نیویشته هون، آ نیویشته اتفاق دگت که وا: «آو جنایت کارون دسته حساب به.» ^{۲۹} رهگذره اِشتن سرشون تکان داپی و دشمون دایینم واتشوی: «ته ای که گوسی معیده خراو بکری و سه روز هنی اجو رچ بکری، ^{۳۰} اِشتن نجات آده! صلیب سر بوره اشنو!» ^{۳۱} سران کاهنان و تورات معلمه نی اِشتن دل د عیسیشون مسخره بگه و بواتشون: «علایده آدمش نجات آدا، اما نتونه اِشتن نجات بیدی! ^{۳۲} بارز مسیح موعود، خدا قومه پاتشاه، صلیب سر د اشنو با تا اما بیوینوم و ایمان بایروم.» آ د نفرم که عیسی خمن صلیب سر پنده، آجوشون دشمون داپی.

عیسی مرگ

^{۳۳} ساعت شش تا ساعت نه، تاریکی همهی آ سرزمینش بگت. ^{۳۴} ساعت نه به که، عیسی پلنده صصیم جیکیش بگه: «ایلوئی، ایلوی، لَمَّا سَبَقْتی؟» ینی «چمن خدا، چمن خدا، چرا امیر تیناوا بشت؟» ^{۳۵} بعضی از آوه که پر وندرد پنده وختی امشون بشنوس، بواتشون: «دِسا ایلوا پیغمبره ونگ کره.» ^{۳۶} ای نفر البهل بدوس، ای اسفنجیش ترشسته شراویم مِشت بگه و چویی سر اونا شه، بیردشه عیسی گره پیش تا آخره، و پوات: «وندرا بارزا بیوینوم ایلوا پیغمبر آ آجو صلیبه سر اشنو بایره» ^{۳۷} پس عیسی پلنده صصیم جیکیش بگه و جانش بدا. ^{۳۸} آ لحظه، معیده پرده، اروازه تا اشنو آوریش و د تیکه به. ^{۳۹} وختی سربازون فرمانده که عیسییم دیمادیم وندرد به، بیوینتسه که عیسی چه طزه جانش بدا، پوات: «واقعا که آم مردک خدا زا به.» ^{۴۰} چند زنیک دور دِشْتینده. مریم مجدلیه، مریم که وِلگ یعقوب و یوشا ما به و سالومه،

دَ خَوَر دارشون بکه، اَمّا اُون هنی چون لاوعونشون باور نَکِه.

^{۱۴} اُخُری عیسی آ یازده شاگرد را، لحظه ای که غذاشون خُورَدی، ظاهر آبه و چون بی‌ایمانی و سَت دلی خونین چون را غَیضش بکه، چون لاوعون کسونی که اوشون زنده آیین پَش وینتَشون به، باورشون نَکرده به. ^{۱۵} و اُجونش بوات: «همه ی دنیا بشا و خدا پاتشاهی خوشه خَوَر همه ی خلاقه را اعلام یُکراه. ^{۱۶} هر که ایمان بایره و غسل تعمید بیگیره، نجات پیدا کره. اَمّا هر که ایمان مایره محکوم بی. ^{۱۷} و کسانی که اَمِن ایمان دارنده ام نشانه و معجزه عون انجام دینده: آوه چمن نومیم دیون، آدمون دَ اَبَر گِرِنده و تازه لفظیم لاهه کِرِنده ^{۱۸} اُون مارون اِشتن دسونیم گیرنده، اگم کوشنده زهری آخرنده، هیچی شون نیی، اُون مریضون سر دس اونینده و آ مریضه شفا گیرنده.»

^{۱۹} پس عیسای خداوندشون بعد آم که آم لاوعونش آجون بوات، ببردشونه آسمون و خدا راسه دس بِنِشتشه. ^{۲۰} شاگرد اَبَر بِنِشنده همه یقاشون تعلیم آدا. خداوند چونیم کارش یَکِه و نشانه و معجزه آنینیم که شاگردون کردی، چون پیغامش ثابت کردی.

بیوینتَشونه آ پیلَه سِگ مقبره پیش دَ کنار زَیْشون به. ^۵ وختی بِنِشنده مقبره دله، ای جوونیشون بیوینت که راست طرف نشته به و سبیه خلاویش دکرده به. زنکون چو ویئَنیم بترسِنده. ^۶ آجون، زَنکونش بوات: «مَترسا. شَما عیسای ناصری پَش گردا که اوشون صلیب سر به. آو زنده آبه؛ بییا نی. بقای که چو جنازشون نایه به، بوینا. ^۷ هَنَته، بَشا و چو شاگردون و پَطْرَسه بوا یا که عیسی شَما پیش شی جلیل منطقه؛ شَما پر، آجو وینا، همنه که پیش تر شَماش واته به.» ^۸ پس زَنک اَبَر بِنِشنده، مقبره دَ دِوشتنده، چون چون جان لرزتی و مات آبنده. اُون هیچکه را چیزی نواتنده، چون که تَرَسسه بِنده. ^۹ وختی عیسی، هفته اولین روز، صبح تولو زنده آبه، اَوّل مریم مَجْدَلِیّه را ظاهر به، که چو دَ هفت دیوش اَبَر کرده به. ^{۱۰} مریم بَشه و عیسی یارونش که ماتم و زاری دَ بنده، خَوَر آدا. ^{۱۱} اَمّا اُون وختی بَنویشونه که عیسی زنده آبیاسه و مریم آجو وینته باورشون نکه.

^{۱۲} چو پَش، عیسی غلایده ظاهریم دَ نفر را که سَینده ای دهی آشکار آبه ^{۱۳} آ دَ نفر اگر دِسنده و بقیه شاگردونشون آم ماجرا